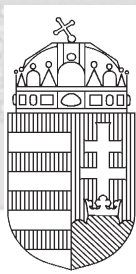

HÍRKÖZLÉSI ÉRTESÍTŐ

A NEMZETI HÍRKÖZLÉSI HATÓSÁG HIVATALOS LAPJA

Szerkesztőség:
1015 Budapest, Ostrom u. 23–25.
Telefon: 457-7405
E-mail: hirkozlesi.ertesito@nhh.hu

Megjelenik
havonta

Ára: 552 Ft

TARTALOM

	oldal		oldal
II. FŐRÉS: Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa		elsőfokú bíróság végzését részben megváltoztatja és a felperes végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmét elutasítja	150
Határozat-tervezet		Közlemény	151
DH-3239-4/2006. számú, az Invitel Rt. 2003. évi referencia összekapcsolási ajánlatának jóváhagyására irányuló eljárás tárgyában hozott határozat-tervezet	130	III. FŐRÉS: Nemzeti Hírközlési Hatóság Hivatala	
Határozat		Jogszabályfigyelés	152
DH-231-9/2006. számú, a T-Mobile Magyarország Távközlési Rt. 2004. évi elkülönítetten vezetett számviteli kimutatásának jóváhagyására irányuló eljárás tárgyában hozott határozat	141	Tájékoztatás a piacfelügyeleti eljárásokban a Nemzeti Hírközlési Hatóság által hozott és a hatóság honlapján 2006. március hónapban közzétett érdemi határozatokról	153
Bírósági ítéletek		Tájékoztatás a távközlési szolgáltatások bejelentése nyilvántartásba való bejegyzésének tényéről	159
2.Kf.27.169/2005/9. számú, a DH-1705-27/2004. számú határozat bírósági felülvizsgálata, melyben a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bírósági ítéletét hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja	142	Tájékoztatás a távközlési szolgáltatások bejelentése nyilvántartásból való törlésének tényéről	159
2.Kf.28.455/2005/3. számú, a DH-8451-6/2004. számú határozat bírósági felülvizsgálata, melyben a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja	145	V. FŐRÉS: Egyéb információk, tájékoztatók	
2.Kf.28.527/2005/3. számú, a DH-333-34/2004. számú határozat bírósági felülvizsgálata, melyben a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja	147	A Nemzeti Hírközlési Hatóság honlapján (http://www.nhh.hu) megtalálható információk.	160
2.Kpkf.52.165/2005/5. számú, a DH-333-34/2004. számú határozat bírósági felülvizsgálata, melybe a Fővárosi Ítéltábla az		A Nemzeti Hírközlési Hatóság elérhetősége	161
		A Nemzeti Hírközlési Hatóság és területi igazgatóságai telephelyeinek és ügyfélszolgálatainak nyitvatartási rendje	161

II. FŐRÉS: Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa

Határozat-tervezet

A Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény 36.§-ban foglalt kötelezettségének eleget téve közzéteszi az Invitel Távközlési Szolgáltató Rt. 2003. évi referencia összekapcsolási ajánlatának jóváhagyása tárgyában, megismételt eljárásban hozott határozat-tervezetét.

Akinek jogát vagy jogos érdekét a határozat érintheti, a tervezettel kapcsolatban a határozat-tervezet Hírközlési Értesítőben történő megjelenését követő 20 napon belül írásban észrevételt tehet.

Az észrevételeket elektronikusan vagy postai úton a Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsához címezve (1525 Budapest, Pf.: 75.) kizárólag a megjelölt időpontig lehet benyújtani. Az észrevételeket elektronikus úton az alábbi e-mail címre lehet megküldeni:

DH-3239-4/2006. Invitel RIO: inrio2003@nhh.hu

DH-3239-4/2006. számú, az Invitel Rt. 2003. évi referencia összekapcsolási ajánlatának jóváhagyására irányuló eljárás tárgyában hozott határozat-tervezet

Ügyiratszám: DH-3239-4/2006.

Tárgy: Az Invitel Rt. 2003. évi referencia összekapcsolási ajánlatának jóváhagyására irányuló eljárás

A Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa (a továbbiakban: *Tanács*) a 7.K.30330/2004/36. számú Fővárosi Bírósági ítélet (a továbbiakban: *ítélet*) alapján megismételt új eljárásban az Invitel Távközlési Szolgáltató Rt. (2040 Budaörs, Puskás Tivadar u. 8-10.; cg.: 13-10-040575) (a továbbiakban: *Invitel Rt. vagy Kötelezett*) által 2003. december 12-én benyújtott referencia összekapcsolási ajánlat (a továbbiakban: *referenciaajánlat*) Törzsszövegének 15.2.2., 15.2.3., 15.2.11. pontjait az alábbiak szerint

állapítja meg:

I./ Törzsszöveg 15.2.2. pont: Alapszegmens közvetett hozzáférés szolgáltatás

Az elszámolás alapja a sikeres hívások másodpercben mért tartásidejének havi összesített, majd percre kerekített értéke.

Díj, amely 2 Ft/perc hozzáférési hiány pótdíjat tartalmaz:
Csúcsidő: 6,80 Ft/perc + ÁFA

Csúcsidőn kívüli idő: 3,92 Ft/perc + ÁFA

A hozzáférési hiány pótdíj felszámítása 2003. december 31-ével megszűnik.

II./ Törzsszöveg 15.2.3. pont: Alapszegmens végződtes szolgáltatás

Az elszámolás alapja a sikeres hívások másodpercben mért tartásidejének havi összesített, majd percre kerekített értéke.

Díj, amely 2 Ft/perc hozzáférési hiány pótdíjat tartalmaz:

Csúcsidő: 6,44 Ft/perc + ÁFA

Csúcsidőn kívüli idő: 3,78 Ft/perc + ÁFA

A hozzáférési hiány pótdíj felszámítása 2003. december 31-ével megszűnik.

III./ Törzsszöveg 15.2.11. pont: A Kötelezett Szolgáltatóhálózatából elhordozott számok esetén a hordozásonkénti egyszeri díj: 4.590,- Ft/hordozott kapcsolási szám + ÁFA.

Amennyiben az előfizető által ISDN2 és ISDN30 előfizetés keretében használt számblokk hordozására kerül sor, a 4.590 Ft díjat számblokkonként kell megfizetni.

A jelen határozattal érintett ellenértékek 2004. január 06. és 2004. június 14-e közötti időszakra vonatkoznak. A Tanács kötelezi az Invitel Rt.-t, hogy a referenciaajánlatának jelen határozattal jóváhagyott pontjait a meghatározott időszakban alkalmazza.

A Tanács felhívja Kötelezett figyelmét, hogy a referenciaajánlatának jelen határozattal megállapított pontjait a jelen határozat kézbesítésétől számított öt napon belül internetes honlapján közzé kell tennie.

A határozat ellen nincs helye fellebbezésnek. A határozat felülvizsgálatát a határozat kézbesítésétől számított 15 napon belül a Fővárosi Bíróságnak címzett, de a Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsához 3 példányban benyújtott – keresettel lehet kérni.

Indokolás

Az Invitel Rt. a Tanács által 2004. január 6-án kézbesített DB-4096-22/2003. számú határozatot, amely a Kötelezett által 2003. december 12-én benyújtott referenciaajánlatot a Törzsszöveg 15.2.2., 15.2.3., 15.2.8 (b) és 15.2.11. pontjai kivételével jóváhagyta, a Fővárosi Bíróság előtt keresettel megtámadta.

A bírósági felülvizsgálat eredményeként a 7.K.30330/2004/36. számú ítélet a Hírközlési Döntőbizottság (Tanács jogelődje) DB-4096-22/2003. számú határozatából a Kötelezett referenciaajánlata Törzsszövegének 15.2.2., 15.2.3., 15.2.11., pontjait megállapító rendelkezéseit hatályon kívül helyezte és ebben a körben a Tanácsot új eljárásra kötelezte.

Mindezek alapján a Tanács 2006. február 3-án az új eljárást megindította és erről értesítette az Invitel Rt.-t.

Az ítélet kötelezése alapján a Tanácsnak eljárását a DB-4096-16/2003. számú határozattól kell megismételnie, melynek során a mérlegelést újra el kell végeznie és mérlegelését valós, leellenőrizhető tényekre alapítania, okszerűen megindokolnia akként, hogy abból a rendelkező részben meghatározott díjak ellenértéke levezethető legyen.

Az új eljárás során hozott jelen határozatban a Tanács a bíróság iránymutatása alapján a 15.2.2., 15.2.3., és 15.2.11. pontok tekintetében meghatározta, hogy mely alkalmazandó időszak vonatkozásában állapította meg azokat.

A Tanács az alkalmazandó időszak kezdőidőpontjában hatályos anyagi jogszabályokat, míg eljárása tekintetében a hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény (a továbbiakban: Eht.) (58-59.§) és a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) szabályait alkalmazta.

A bíróság ítéletében kifejezetten utalt arra, hogy a mérlegelési szempontok alapját képező adatokként elsősorban – de nem feltétlenül – a hatályon kívül helyezett határozat meghozatalának időpontjában rendelkezésre állt, illetve elérhető adatokra kell alapozni, mert az újramérlegelés a hatóság feladata és nem teljesen új határozat hozatala.

Érdemben a bíróság megállapította, hogy sem a határozat, sem egyéb közigazgatási iratok között fellelhető dokumentum alapján nem volt megállapítható az, hogy a Hírközlési Döntőbizottság miatt, milyen okból és milyen tényekre figyelemmel tekinti a hasonló piaci környezetben működő, hasonló fejlettséggel rendelkező és tevékenységet végző szolgáltatóknak az Európai Unió korábbi 15 tagállamának szolgáltatóit.

Jelen határozatban a Tanács pótolta ezen hiányosságokat.

Mivel a DH-516-3/2004. számú DH-4096-22/2003. számú határozatot módosító határozatban foglalt számblokk hordozási díj a 15.2.11. pontban meghatározott díjtól függ, így jelen határozat a rendelkező részben a számblokk hordozási díjat is meghatározta.

INDOKOLÁS a Törzsszöveg 15.2.2. és 15.2.3. pontjához (a forgalmi szolgáltatások díjainak megállapításával kapcsolatban)

A fentebb említett ítélet indokolásában a bíróság részletes iránymutatást adott az új eljárásban követendő lépések végrehajtására nézve, amelyből többek között az alábbiak emelhetők ki.

A bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a felperes költségmodellje, az alperesi határozat megállapításával egyezően megfelelt a jogszabályoknak, és így azt jóvá kellett hagyni.

Az alperes határozatának „alapvetően” kitétele a modell megfelelősége tekintetében a bíróság meggyőződése szerint kizárólag arra utalt, melyet a szakértői vélemény is egyértelműen megállapított, hogy a költségmodell nem futtatható újra, tehát az alapján az alperes nem tudta ellenőrizni azt, hogy a költségmodell - bár a jogszabályi előírásoknak megfelel - nem hibás ellenértékekhez vezetett-e.

A 251/2001 (XII.18) Kormányrendeletnek (Kormányrendelet) a határozat meghozatalakor hatályos 20. § (2) bekezdése szerint a Hírközlési Döntőbizottság a jóváhagyás céljából benyújtott referencia ajánlatban meghatározott, költségalapon kialakított ellenérték mértékének jóváhagyása során elsődlegesen a hosszú távú, előremutató különbözeti költségek módszerének való megfelelőséget veszi figyelembe, mérlegeli továbbá a hasonló piaci környezetben működő, hasonló fejlettséggel rendelkező és tevékenységet végző szolgáltatók által nyújtott összehasonlítható szolgáltatások árait, illetőleg az érintett

szolgáltató által megajánlott összekapcsolási szolgáltatások díjai és az előfizetői díjak, valamint más szolgáltatók számára alkalmazott árak közötti összefüggéseket.

A költségmodell megfelelőségéből még önmagában nem következik az az alapján számolt ellenértékek költségalapúsága a szakértő által részletesen kifejtett okokból, ezért rendelkezik úgy a fenti jogszabály, hogy a hatóságnak az ellenérték jóváhagyása során kötelességévé – és nem lehetőségévé – teszi azt, hogy mérlegelje egyéb mérlegelési szempontok alapján, hogy a kiszámolt ellenérték helyes-e. A jogilag kötött mérlegelésének egyik oldala – és egyben mint külön indokolást nem igénylő zsinórmérték (kiindulási alap) – a költségmodell eredménye (továbbiakban első mérlegelési szempont), a mérlegelés másik oldala, mint mérlegelési szempont pedig a hasonló piaci környezetben működő és hasonló piaci fejlettséggel rendelkező és tevékenységet végző szolgáltatók által nyújtott összehasonlítható szolgáltatások árai, illetőleg az érintett szolgáltató által megajánlott összekapcsolási szolgáltatások díjai és előfizetői díjak, valamint más szolgáltatók számára alkalmazott árak közötti összefüggések (továbbiakban második mérlegelési szempont).

Jelen esetben, amikor a költségmodell „alapvetően” megfelelő volt, a hatóságnak a költségmodell alapján számolt ellenértéket és a második mérlegelési szempont alapján meghatározott árak közötti különbsége mértékét kell vizsgálnia, és amennyiben az oly mértékben eltért egymástól, hogy indokolt annak feltételezése, hogy a költségmodell nem vezetett költségalapú árakhoz, akkor az okszerűség következményeinek megfelelően kell mérlegeléssel a két szélső érték közötti ellenértékeket meghatároznia. Ha okszerűen nem indokolható meghatározás, vagy kétség esetén pedig a két szélső érték számtani átlagát is veheti.

A második mérlegelési szempont több alszempontra („árösszehasonlítás” és „árösszefüggés”) oszlik, melyeket az „illetőleg” és „továbbá” kötőszavak kötnék össze a jogszabályban. Mivel az „illetőleg” és/vagy jelentéstartalommal egyaránt bír, ezért a második mérlegelési szempont szerint meghatározott „szélsőérték” meghatározásának helyes módja az, ha a jogszabályban előírt mérlegelési alszempontokat megvizsgálja a hatóság, majd okszerűen, tehát indokolt módon választja ki azok közül a relevánsat. Tehát nem kötelező – bár lehetséges – mindegyik alszempont figyelembevételére, de akár azok közül a legmegfelelőbb is – kellő indoklással – kiválasztható.

A hatóság jelen ügyben az ár-összehasonlítás alszempontját választotta ki, helyesen utalva arra, hogy ezen alszempont körébe fogalmilag csak nem hazai piaci árak tartozhatnak.

A hatóság helyesen – mérlegelésének jogi korlátja között – járt el akkor – a fentiekre figyelemmel – amikor mind a költségmodell adatait, mind a második mérlegelési szempont adatait figyelembe vette az ellenértékek meghatározásakor.

A hatóság jogilag kötött mérlegelésre kapott felhatalmazást, mely mérlegelés során a két „szélső érték” meghatározását követően van lehetőség elsősorban a különbség nagyságának megítélésekor diszkrecionálisan – de okszerűen – állást foglalnia.

A felperes elsősorban a második mérlegelési szempont helyes megállapítását vitatta, tehát úgy látta, hogy az alperes nem tárta fel kellően a második mérlegelési szempont megállapításához szükséges tényeket és határozat indoklásából nem tűnt ki a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége.

A bíróság megállapította, hogy sem a határozat, sem egyéb közigazgatási iratok között fellelhető dokumentum alapján nem volt megállapítható az, hogy alperes miért, milyen okból és milyen tényekre figyelemmel tekinti a hasonló piaci környezetben működő, hasonló fejlettséggel rendelkező és tevékenységet végző szolgáltatóknak az Európai Unió korábbi 15 tagállamának szolgáltatóit.

Ahogy a szakértő sem tudott határozottan állást foglalni abban, hogy mi tekinthető összehasonlítási alapnak – és erre alperes helyesen utalt -, a bíróság sem tudja az alperes ezen feladatát átvenni és megállapítani, hogy megfelelő összehasonlítási alapot választott-e. A szakértői vélemény alapján mindössze az állapítható meg, hogy a jogi szabályozási környezet az EU 15 tagállamában kétségtelenül hasonló, így ebből a szempontból a választás nem kifogásolható. Ugyanakkor az adatok hozzáférhetőségétől, megbízhatóságától, és sok egyéb tényezőtől függően különböző és egyaránt okszerű – de egymással közel egyenértékű - összehasonlítási alap állítható fel – melyek közötti választás már nem jogkérdés.

Ezen választás során ugyanis valóban érvényesül az alperes szabad belátása (diszkrecionális döntési joga), nem jogszerűségi, hanem célszerűségi, a hatóság – bíróságtól eltérő – feladatait, funkcióit beteljesítő célorientált cselekvésének függvénye.

A bíróság ítéletének indoklásába foglalt iránymutatást a Tanács az alábbiak szerint teljesíti.

I. A második mérlegelési szempont módszertani alapjai és alapadatai

A Tanács a második mérlegelési szempont meghatározása során elsősorban az árösszehasonlítás alszempontját vette figyelembe, az árösszefüggés alszempontját pedig csak annyiban vizsgálta, hogy annak alkalmazása nem okoz-e ellentmondást az árösszehasonlítás révén fölállított szempontrendszer értékeivel. Ennek oka, hogy az árösszefüggés alszempontja az eredeti határozat meghozatalának időpontjában nem rendelkezett jól kidolgozott, megbízható elméleti alappal, illetve ennek megfelelő módszertannal, amely alkalmas lett volna árakat meghatározó döntések kialakítására. Az árösszefüggések vizsgálatára kialakított egyszerű szabályok inkább csak utólagos ellenőr-

zést, az esetleges ellentmondások utólagos felfedését tették lehetővé.

Az árösszehasonlítás szempontjának alkalmazása során a Tanács csak nem hazai piaci árakat vizsgált. Első lépésben a vizsgálható árak körét az európai földrajzi körre szűkítette le, konkrétan az Európai Uniónak az eredeti határozat meghozatalakor (2003. december 30-án) meglévő 15 tagállama (EU15), valamint a csatlakozásukat hivatalosan bejelentő 13 ország (Candidate Countries, CC13) megfelelő szolgáltatóit és szolgáltatásait vizsgálta.

Ennek oka egyrészt az az egyszerű földrajzi tény, hogy Magyarország – így az Invitel szolgáltatási területe is – Európában, annak is nagyjából a közepén fekszik, így kézenfekvőnek tűnik a választás, más fejlett távközléssel rendelkező országok (Észak-Amerika, Távol-Kelet) megfelelő szolgáltatóival szemben. Másrészt - a földrajzi elhelyezkedésen túlmenően – azonban a történelmi, kulturális, politikai, gazdasági és jogi hagyományok és intézményrendszer, de az ország jelenlegi kapcsolatrendszere és európai beágyazottsága is azt valószínűsíti, hogy ebben a körben eredményes lehet az összehasonlítható árak keresése, amihez képest a vizsgálat más földrészekre kiterjesztése kevés hozzáadott értékkel járna.

Az európai országok adatait a Tanács az Európai Unió által kiadott hivatalos kiadványok adatai alapján elemezte, annak érdekében, hogy az egyébként piacon forgó, különböző magáncégek által készített elemzések esetleges szubjektivitása, illetve eltérő adatbázisai ne torzíthassák az eredményt. Az Európai Unió 15 tagállamának adatait a „Report on the Implementation of the EU Electronic Communications Regulatory Package” című, 2003. november 19-én Brüsszelben megjelentetett tanulmány (a továbbiakban: 9. Jelentés) tartalmazza, amelyben az adatok legnagyobb részben 2003. augusztus 1-re vonatkoznak. A 13 csatlakozó ország adatait a „4th Report on Monitoring of EU Candidate Countries (Telecommunication Services Sector)” című, 2003. december 16-án megjelent kiadvány (a továbbiakban: 4. Jelentés) tartalmazza, amelynek adatai legnagyobb részben 2003. június 30-ra vonatkoznak. Mindkét kiadvány tartalmaz szöveges összefoglalókat az egyes országokban működő összekapcsolási szolgáltatósokról, valamint adatokat az egyes országok csúcsidejű hívásvégződtetési díjairól, számtalan más adat mellett. A kiadványok nem tartalmazzák a közvetett hozzáférési (híváskezdeményezési) szolgáltatásra vonatkozó díjakat, valamint a nem csúcsidejű díjakat.

A 9. Jelentés az EU 15 országának inkumbens szolgáltatóit, a megfigyelhető csúcsidejű helyi végződtetési díjakat és a fővonalszámot a következő táblázat szerint tartalmazza. Az adatok a Jelentés 1. Mellékletének (Annex 1: Market Overview) 24. oldalán levő 18. ábrából, valamint az 58. oldalán levő táblázatos összefoglalóból származnak.

1. táblázat

Ország	Szolgáltató	Helyi végződtetési díj (€-cent)	Fővonalak száma az inkumbens szolgáltatóknál
Ausztria	Telekom Austria	0,85	3 090 000
Belgium	Belgacom	0,79	4 620 560
Dánia	Tele Denmark	0,45	3 115 303
Finnország	SONERA	0,96	2 848 000
	ELISA (FIN 2)	1,43	
Franciaország	France Telecom	0,53	34 000 000
Németország	DT	0,65	39 500 000
Görögország	OTE	0,66	5 485 020
Írország	Eircom	0,58	1 700 000
Olaszország	Telecom Italia	0,56	27 079 000
Luxembourg	P&T Luxembourg	0,82	247 000
Hollandia	KPN	0,71	8 000 000
Portugália	Portugal Telecom	0,76	4 092 000
Spanyolország	Telefonica	0,71	16 884 000
Svédország	Telia	0,67	5 530 000
Egyesült Királyság	British Telecom	0,44	29 300 000
EU súlyozott átlag		0,62	

Az EU súlyozott átlag a Jelentés által megadott érték, a súlyozatlan átlag 0,72 eurócent. Árösszehasonlítás végzéséhez azonban helyesebb az összehasonlítás alapját képező országok egyszerű, súlyozatlan számtani átlagát használni, a következő okok miatt.

Azt, hogy adott számításban súlyozott avagy súlyozatlan átlagot kell-e alkalmazni, mindig az határozza meg, hogy mi a kérdés, amire az adott számítással válaszolni kell. A kérdésnek e tekintetben két fő tényezője van:

- mi az a statisztikai sokaság, amelyben keressük valamely paraméter átlagát;
- mi a statisztikai sokaság azon kvantitatív jellemzője, paramétere, amit átlagolni akarunk.

Egy európai átlagdíj számítása során tehát szintén a kérdésfeltevés dönti el a módszerválasztást. Abban az esetben, ha a kérdés az, hogy egy átlagos európai fogyasztónak milyen árakkal kell szembenéznie, akkor az egyes országokban érvényes árakat a fogyasztók számával kell súlyozni. Abban az esetben, ha a kérdés az, hogy egy átlagos európai hívásvégződtetési percnél mennyi a díja, akkor az

egyes országokban érvényes árakat az országonkénti végződtetési percmennyiségekkel kell súlyozni.

Abban az esetben azonban, ha a kérdés az, hogy egy átlagos európai ország milyen árat alkalmaz, akkor az egyes országokban alkalmazott árakat súlyozatlan módon kell átlagolni. Jelen esetben, az árösszehasonlítás alapját képező országcsoport meghatározása során nyilván ez utóbbi a kérdés. Az egyes országok, a bennük található szolgáltatók ugyanis különfélék lehetnek a gazdasági, műszaki és jogi körülmények, az alkalmazott árszabályozási rendszer szempontjából. Ők képezik azt a statisztikai sokaságot, amelyben keressük az árösszehasonlításhoz figyelembe veendő paraméter, azaz a végződtetési díj értékét. Ezt egyszerűen az egyes országokban megfigyelhető díjak összeadásával és az elemszámmal való osztással, azaz súlyozatlan számtani átlag számításával lehet elérni.

Súlyozni ebben az esetben nem kell, nem is szabad, mert ennek révén egyes országoknak nagyobb, másoknak kisebb súlyt adnánk, és így indokolatlanul, a számítás céljával ellentétesen megkülönböztetést tennénk az országok között. Ellenkező esetben, tehát súlyozott átlagszámítás

használatára révén mindig a legnagyobb, tehát nagy mennyiségi értékekkel, nagy súlyokkal rendelkező országok határoznák meg döntő módon a számítás végeredményét, ami ellenkező a számítás céljával.

A 4. Jelentés a 13 csatlakozó ország hasonló adatait (a megfigyelhető csúcsidejű helyi végződtetési díjakat és a fővonalszámot) a következő táblázat szerint tartalmazza. A végződtetési díj-adatok a Jelentés 57. oldalán levő 43. ábrából származnak. Megjegyzendő, hogy az inkumbens szolgáltatók fővonalszámát a Jelentés csak impliciten tartalmazza, az a Jelentés 72-73. oldalán található 28. táblázat és 62. ábra adataiból állítható elő.

2. táblázat

Ország	Helyi végződtetési díj (E-cent)	Fővonalak száma az inkumbens szolgáltatóknál (ezer db)
Bulgária	Nem értelmezhető	2 858
Ciprus	Nem értelmezhető	493
Csehország	1,3	3 509
Észtország	0,89	487
Magyarország	1,85	3 541
Lettország	Nem értelmezhető	681
Litvánia	3,48	855
Málta	3,63	205
Lengyelország	0,72	12 165
Románia	1,15	4 314
Szlovákia	Nem értelmezhető	1 441
Szlovénia	0,77	1 011
Törökország	Nem értelmezhető	19 016

A 13 csatlakozó ország közül tehát ilyen díj 8 országban van, ezen díjak súlyozatlan átlaga 1,72 eurócent.

Az 1. és 2. táblázat adatai jól mutatják, hogy az uniós tagországok átlagos helyi csúcsidejű végződtetési díja jóval alacsonyabb, mint az Invitel (Vivendi) benyújtott költségmodellje alapján számított díj. A csatlakozó országok átlagos helyi csúcsidejű végződtetési díja jelentősen meghaladja a tagországokét, de így is alacsonyabb az Invitel által számított díjénál. Az eredeti határozat meghozatalakor, 2003. december 30-án érvényes MNB-középárfolyammal (1 Euró = 261,63 Ft) számolva ugyanis az EU-országok átlaga 1,88 Ft, a csatlakozó országok átlaga 4,50 Ft, az Invitel által számított díj pedig 6,80 Ft, amely 2 Ft-os helyi hozzáférési hiány pótlékot tartalmaz.

II. Az összehasonlíthatósági kritériumok vizsgálata

Nem határozható meg egzaktul, teljesen egyértelmű módon, hogy az árösszehasonlítás milyen összehasonlítási alap figyelembe vételével végezhető el a legmegfelelőbb

módon. Figyelembe kell venni egyrészt, hogy – általánosan ismert statisztikai összefüggés szerint - minél szélesebb az összehasonlítás merítési bázisa, annál megbízhatóbbak az eredmények, ugyanis annál valószínűbb, hogy az eltérő értékek kioltják egymást. Ugyanakkor a széles merítési bázisba a fenti Kormányrendeletben megfogalmazott kritériumok szempontjából nagyon eltérő jellemzőkkel rendelkező országok is kerülhetnek. A merítési bázis szűkítése erősíti a Kormányrendeletben megfogalmazott kritériumoknak való megfelelést, ugyanakkor ha nagyon kevés adat kerül az átlagolandó sokaságba, akkor az eredmény megbízhatatlanná válik.

Az árösszehasonlítás tehát a fenti (EU-tagállamok, illetve csatlakozó országok) országcsoportok adatai alapján is elvégezhető, az így kapott összehasonlító értéknek is van relevanciája. Ebben az esetben azonban figyelembe kell venni, hogy az így kapott összehasonlítási alapba eltérő jellemzőkkel rendelkező országok is kerülhettek, ezért az eredmény a célul kitűzött értékhez képest torzulást tartalmazhat, azt árösszehasonlítás céljára csak bizonyos fenntartások figyelembe vételével, korlátok között célszerű felhasználni, konkrét számítások végrehajtására, a számszakilag levezethető végeredmény kimutatására nem.

A Tanács a fentiek miatt az összehasonlítható árak alapjául szolgáló országcsoportot tovább vizsgálta abból a szempontból, hogy az mennyiben elégti ki a 251/2001 Kormányrendelet 20. § (2) bekezdésében megfogalmazott szempontokat. Ezen szempontok meghatározzák, hogy a vizsgálat során:

- hasonló piaci környezetben működő
- hasonló fejlettséggel rendelkező
- hasonló tevékenységet végző szolgáltatók által nyújtott
- összehasonlítható szolgáltatások árai vehetők figyelembe.

Az összehasonlítható szolgáltatás kritériumának nyilvánvalóan az összekapcsolási szolgáltatások felelnek meg leginkább, hiszen ezek nemcsak hasonlóak, hanem egyezők a vizsgált szolgáltatással. Ki kell emelni ebből következőleg, hogy a másik három, a szolgáltatókra vonatkozó kritérium is ebben a kontextusban, tehát az összekapcsolási szolgáltatásokra vonatkoztatva értelmezhető. (Nyilván nem lenne értelme egészen más szolgáltatást nyújtó, de egyébként hasonló környezetben működő és hasonló fejlettségű szolgáltatók bevonásának a vizsgálatba). A hasonló piaci környezetet, hasonló fejlettséget és hasonló tevékenységet tehát elsősorban nem a távközlési szolgáltatók által nyújtott kiskereskedelmi (fogyasztói) szolgáltatások, hanem a nagykereskedelmi, összekapcsolási szolgáltatások vonatkozásában kell vizsgálni.

1. A Tanács a hasonló piaci környezetet az alábbi tényezők alapján vizsgálta.

A piaci viszonyok szempontjából általánosságban megállapítható, hogy a fenti táblázatokban szereplő összesen 28 ország (EU28) működő piacgazdaság. Az EU 15

tagállama esetében a kérdés nem is merül fel, de az EU a csatlakozást hivatalosan deklaráló államokat is működő piacgazdaságoknak tekinti. A gazdaság, a piac általános viszonyai tehát általában liberalizáltak, ebből a szempontból ezek az országok hasonlóak a magyarországi feltételekhez.

A vezetőkes távbeszélő piaci struktúrára szűkítve a vizsgálódást, ez mind a 28 országban lényegében a magyarországihoz nagyon hasonlóan alakul, az inkumbens szolgáltatók a vezetőkes helyi távbeszélő szolgáltatásban a szolgáltatási területükön csaknem kizárólagos dominanciát élveznek. Az összekapcsolási szolgáltatást tekintve ráadásul hívásvégződtetési piacon ez a kizárólagosság definíciószerűen, teljesen egyezően valósul meg, hiszen hívást valamely hálózatban végződtetni csak az adott hálózat tulajdonosa képes.

Az összekapcsolási szolgáltatások konkrét szabályozási környezete, az alkalmazott eszközök vonatkozásában azonban már vannak érdemleges különbségek a 28 ország között. Az EU-ban alkalmazott szabályozási keretrendszer a 15 tagállamban természetesen fennáll, azaz az összekapcsolási szolgáltatást nyújtó inkumbensek jelentős piaci erejű (JPE) szolgáltatóknak vannak nyilvánítva, ezek összekapcsolási szolgáltatásaikat költségalapú árakon kötelesek nyújtani. A költségalapúságnak többfajta költségcsökkentési módszer alkalmazásával is eleget lehet tenni, a szolgáltatók, illetve a nemzeti szabályozó hatóságok általában az FDC (Fully Distributed Costs, azaz Teljesen felosztott költségek) vagy a LRIC (Long Run Incremental Costs, Hosszú távú különbözeti költségek) módszert, illetve ezek valamilyen továbbfejlesztett vagy kevert változatát alkalmazzák. Az egyes országokban alkalmazott megoldásokat a 9. Jelentés 2. Mellékletének (Annex 2: Regulatory Data 2003) 8. oldalán található 2. táblázat ismerteti részletesen.

A csatlakozó országok vonatkozásában azonban megállapítható, hogy 2003. december 30-ig csak az országok egy részében történt meg az EU vonatkozó szabályozási rendjének átvétele. Így a JPE szolgáltatók kijelölése, a költségalapúsági kötelezettség, továbbá a megfelelő költségcsökkentési szabályok alkalmazása Magyarországon kívül csak 6 országban, konkrétan Csehországban, Észtországban, Lettországon, Litvániában, Máltán és Szlovéniában ment végbe. Az ezt bemutató adatok a 4. Jelentés 55. oldalán levő 24. táblázatban találhatók. Tekintve, hogy az Invitelnek mint JPE szolgáltatóknak költségalapú árakat kellett megállapítani, az összehasonlítási alap leszűkül az ilyen szabályozást alkalmazó országokra, szolgáltatókra, hiszen egész más módon megállapított árakat bevonni az összehasonlításba jelentős torzítást eredményezne.

Felmerült ugyanakkor a vizsgálat során, hogy csak a LRIC módszer alkalmazásával kapott árak képezhetnek-e összehasonlítási alapot. A Tanács úgy döntött, hogy a költségalapúságot más módszer (tehát főként az FDC) alkalmazásával biztosító szolgáltatók, illetve árak is bevonhatók az összehasonlításba. Ennek oka egyrészt az, hogy

ezek az árak a költségalapúság alapkritériumának teljesítésével hasonlóan tekinthetők a LRIC-alapú árakhoz, másrészt hogy az FDC-alapú árak kizárásával nagyon leszűkülne az összehasonlítási alap, ami veszélyeztette volna az eredmény megbízhatóságát.

2. A Tanács a hasonló fejlettséget az alábbi tényezők alapján vizsgálta.

A szolgáltatók hatékonysága tekintetében a Tanács megállapította, hogy a hatékonyság mérésére szokásosan használt szempontok több ok miatt sem nyújtanak releváns támpontot az összehasonlítási alap meghatározásához. A hatékonyság olyan mérőszámai esetén, mint például a fajlagos (egy előfizetőre jutó) árbevétel vagy forgalom, vagy a fajlagos (egy dolgozóra jutó) fővonzatszám, megállapítható, hogy azok alakulása jórészt a szolgáltató cselekvési szabadságába eső tényezőktől függ. Nyilvánvalóan például az alkalmazott árral szoros negatív összefüggésben van a fajlagos forgalom, és így tovább.

Amennyiben tehát ilyen hatékonysági mutatók alkalmazásával kizárnánk az árösszehasonlítás köréből a magasabb hatékonysági mutatókkal rendelkező szolgáltatókat, a szabályozás céljával ellentétes eredményre juthatnánk. A magasabb hatékonysági mutató ugyanis azt jelenti, hogy adott teljesítmény eléréséhez a szolgáltató kevesebb költséget használ fel, így alacsonyabb díjon szolgáltat, és az ilyen díjakat, amennyiben a szolgáltató saját hatáskörében, cselekvési szabadságában megvalósíthatóak, nem lehet kizárni az összehasonlítás alapjából.

Figyelembe kell venni továbbá, hogy az Invitel által is alkalmazott LRIC módszertan eleve feltételezi az adott külső körülmények között (szolgáltatási terület és felhasználói bázis nagysága, jellege, adott hálózati csomópontok) hatékony technológiával és működési költségekkel operáló szolgáltató jelenlétét, a külső adottságokkal nem indokolható hatékonysági különbségek jó része eleve nem vehető figyelembe az összehasonlítás során.

Az eltérő hatékonysági tényezők mögött rejlően tehát csak az olyan okok vehetők figyelembe, amelyek külső, objektív adottságként, azaz a szolgáltató által nem befolyásolható módon jellemzik az adott szolgáltatót vagy szolgáltatást, és ezen külső tényezők esetleges jellemző különbségei alapján pontosítható, szűkíthető tovább az árak összehasonlítási alapja. A Tanács ilyen külső, objektív hatékonysági tényezőnek tekinti a szolgáltatási terület jellegét, illetve ezzel összefüggésben a nyújtott szolgáltatásmennyiségből fakadóan a szolgáltató méretét, amelyre a későbbiekben a hasonló tevékenység elemzése során tér ki.

Az Invitel történetileg kialakult szolgáltatási területének és felhasználói bázisának földrajzi-népeségi adottságai közé tartozik, hogy Budapestet, tehát az egyetlen európai méretekben nagy magyar várost nem tartalmazza. A szolgáltatási területen fekszik ugyanakkor egy közel kétszázéves város, valamint a Budapest környéki agglomerációs terület nagy része. Ebből következően az árösszehasonlítás alapjába a fenti 1. és 2. táblázatokban szereplő

28 európai ország olyan szolgáltatói kerülhetnek bele, amelyek szolgáltatási területe jellemzően inkább rurális jellegű, illetve nagy, egymillió felüli lélekszámú város nem tartalmaz.

Ugyanakkor figyelembe vette a vizsgálat során a Tanács azt a körülményt is, hogy a szolgáltatási terület jellemzője (tehát hogy rurális vagy nagyvárosi jellegű-e) inkább a helyi hálózat költségeinek alakulásában játszik szerepet a helyi központtól az átlagos előfizetőig vezető elérési út (a helyi hurok) nagyságán keresztül. A helyi összekapcsolási költségek az e fölötti, a helyi központtól a primer központig terjedő hálózatrészek költségeit fedik le, amelyekben optimális hálózattervezés révén az előfizetői hálózat jellegének és az előfizetők földrajzi sűrűségének (penetrációjának) jelentősége lecsökken. Ennélfogva a szolgáltatási terület jellegét nem elsődlegesen minősítő tényezőként használta a Tanács, hanem csak azt ellenőrizte utólagosan, hogy az összehasonlítási alapba került szolgáltatók megfelelnek-e ennek a kritériumnak.

A hasonló fejlettség, egyben az összekapcsolási költség egyik további meghatározó tényezője az alkalmazott technológia. A Tanács megállapította, hogy az összekapcsolási szolgáltatásban alkalmazott technológia tekintetében jelentős különbségek nem merülnek föl a szolgáltatók között. Az átviteltechnika tekintetében lényegében Európa-szerte elterjedt az üvegszál technika használata, míg a kapcsolástechnika tekintetében mindenütt csaknem általános a központok digitalizáltsága. Ez alól csak Bulgária képez kivételt, amint az a 4. Jelentés 17. oldalán levő 7. ábra adatai alapján megállapítható.

3. A Tanács a hasonló tevékenység végzését az alábbi tényezők alapján vizsgálta.

Az összekapcsolási szolgáltatások költségalkulásának alapvető tényezője a választékgazdaságosság és a méretgazdaságosság. Mindkét tényező az általános és közös költségek, valamint részben ezekkel összefüggésben a fix költségek arányán keresztül befolyásolja az egységköltség alakulását. Könnyű belátni, hogy amennyiben a közös és általános, illetőleg a fix költségek aránya nagy, úgy – természetesen észszerű határok között - a szolgáltatási választék bővülése, illetve a szolgáltatásmennyiség (a vállalat mérete) növelése csökkenti az egységköltséget, így a költségalapú díjat.

A szolgáltatási választék tekintetében jelentős különbségek nem definiálhatók a 28 vizsgált ország tekintetében. Mindenütt általános, hogy az inkumbens szolgáltató a nagykereskedelmi, összekapcsolási szolgáltatások mellett a kiskereskedelmi, fogyasztói vezetékes távközlési szolgáltatások széles skáláját nyújtja, lehetőleg kihasználva ezzel a meglévő technológiai bázis által teremtett lehetőségeket. Ebben a vonatkozásban tehát a magyarhoz hasonló a helyzet mindenütt, ez a tényező az árösszehasonlítás alapját nem befolyásolja.

A nyújtott szolgáltatásmennyiség vonatkozásában azonban jelentős különbségek figyelhetők meg a 28 ország szolgáltatói között. A nyújtott szolgáltatásmennyiség leggyorsabban a vezetékes távbeszélő fővonalak számán keresztül vizsgálható (megengedve itt azt a feltételezést, hogy az egy fővonalra jutó forgalom különbségei nem, vagy csak jelentéktelen módon befolyásolják az eredményt). Mind az 1., mind a 2. táblázat adatai tartalmazzák az Eu-tagállamok, valamint a csatlakozó országok inkumbens szolgáltatóinak fővonalszámát.

Az 1. táblázatból megállapítható, hogy az Invitel durván négyszázszáz fővonalával az EU 15 országok szolgáltatói közül nagyságrendileg csupán a luxemburgi (Luxembourg P&T) vethető össze, a többi szolgáltató fővonal-száma ezt messze meghaladja. A Tanács az összehasonlítási alap bővítése érdekében keresett olyan további szolgáltatókat, amelyek a fővonalszám tekintetében összevethetők az Invittel.

A 15 EU tagállam területén Finnországban és az Egyesült Királyságban van a magyarországihoz olyan értelemben hasonló struktúra, hogy a nagy inkumbens szolgáltató mellett területileg elkülönült kisebb inkumbens szolgáltatók is működnek. Finnországban az 1. táblázatban is szereplő Elisa nevű szolgáltatónak 1.186 ezer fővonala van, az Egyesült Királyságban működő Kingston Communications Plc. nevű szolgáltatónak pedig 266 ezer fővonala van, így ezek a szolgáltatók is összevethetők az Invitel fővonalával. Ezek a szolgáltatók ráadásul olyan értelemben is hasonlóságot mutatnak az Invittel, hogy országuk teljes távbeszélő szolgáltatási piacán az Invitelhez hasonló helyet töltenek be. Az Elisára és a Kingstonra vonatkozó adatok a szolgáltatók honlapjáról, illetve referencia-ajánlatából származnak.

A 13 csatlakozó ország szolgáltatói közül a 2. táblázat alapján megállapítható, hogy Ciprus, Észtország, Lettország, Litvánia, Málta, Szlovénia és esetleg még Szlovákia szolgáltatói vethetők össze nagyságrendileg az Invittel.

III. Az összehasonlítási alap föllállítása

Részben a 9. Jelentésben, részben a szolgáltatók honlapján publikált adatokból a Tanács megállapította, hogy az Elisa és a Kingston szolgáltatók is megfelelnek a fentiekben ismertetett összehasonlíthatósági kritériumoknak. Szolgáltatási területükön jelentős piaci erejűek, az összekapcsolási szolgáltatások díját költségalapon állapítják meg és referencia-ajánlatban teszik közzé. Így az EU15 területéről a Luxemburg P&T, a Kingston és az Elisa szolgáltatók kerültek be az árösszehasonlítás alapjába.

A csatlakozó országok vonatkozásában az árösszehasonlítás alapjába bekerült szolgáltatók kiválasztását a következő táblázat szemlélteti, a 4. Jelentés korábban már hivatkozott adatai alapján.

3. táblázat

Ország	Fővonalak száma az inkumbens szolgáltatóknál (ezer db)	Helyhez kötött JPE szolgáltató	Költségszámítási módszer	Helyi végződ tetési szolgáltatás és díj
Bulgária	2 858	Nem	Nem értelmezhető	Nem értelmezhető
Ciprus	493	Nem	Nem értelmezhető	Nem értelmezhető
Csehország	3 509	Igen	LRAIC	
Észtország	487	Igen	LRAIC	
Magyarország	3 541	Igen	LRIC	
Lettország	681	Igen	FDC	Nem értelmezhető
Litvánia	855	Igen	FDC	
Málta	205	Igen	FDC	
Lengyelország	12 165	Nem	Benchmarking	
Románia	4 314	Igen	Benchmarking	
Szlovákia	1 441	Nem	Nem értelmezhető	Nem értelmezhető
Szlovénia	1 011	Igen	LRIC/FDC	
Törökország	19 016	Nem	Nem értelmezhető	Nem értelmezhető

A táblázatban zöld kitöltéssel vannak jelölve azok a cellák, amelyekben szereplő adat az adott kritériumnak megfelel. Az árösszehasonlítás alapjába azon országok szolgáltatói kerültek bele, amelyek a fenti táblázat oszlopokban szereplő mind a négy kritériumnak megfeleltek: fővonal számuk összehasonlítható az Invitelével, helyhez kötött JPE szolgáltatók, valamilyen költség alapon képzett díjat használnak és van helyi végződ tetési díjuk, illetve szolgáltatásuk. Ezek az országok (szintén zölddel jelölve): *Észtország, Litvánia, Málta és Szlovénia.*

Szlovénia esetében a LRIC/FDC jelölés arra utal, hogy míg a 4. Jelentés 55. oldalán levő 24. táblázatban a LRIC módszer van megjelölve, addig az országjelentéseket tartalmazó részben a 119. oldalon (valamint a Jelentés korábbi munkaanyagában) az FDC módszer használatára utalnak. Ennek az eltérésnek azonban a költség alapon alapkövetelménye teljesítése szempontjából nincsen jelentősége.

Az árösszehasonlítás alapjául szolgáló országokat, illetve szolgáltatókat, valamint az összehasonlítható szolgáltatás díját, azaz az alkalmazott helyi csúcsidejű végződ tetési díjakat a következő táblázat foglalja össze.

4. táblázat

Hasonló szolgáltatók	Összehasonlítható szolgáltatás díja (E-centben)
Elisa	1,43
Luxemburgi	0,82
Kingston	0,91

Észt	0,89
Litván	3,48
Máltai	2,50
Szlovén	0,77
Átlag (súlyozatlan)	1,543529

Az egyes inkumbens szolgáltatók által ellátott szolgáltatási területek jellemzőit tekintve megállapítható, hogy mind a 7 esetben a szolgáltatási terület inkább rurál jellegű, de néhol sűrűn lakott, agglomerációs jellegű területeket is tartalmaz. (Az Elisa Dél-Finnországban, míg a Kingston Északkelet-Angliában szolgáltat.) Egyik szolgáltatási területre sem esik egymillió lakos fölötti nagyváros.

A máltai díj esetében megjegyzendő, hogy a 4. Jelentés 57. oldalán levő 43. ábra 3,63 E-cent értéket jelez. Ugyanakkor a Máltáról szóló szöveges országjelentésben a Jelentés 104. oldalán olvasható, hogy a máltai hatóság 2003 májusában új összekapcsolási díjakat publikált, amelyek 2003. október elsejétől válnak alkalmazandóvá. A díjak a vezetékes szolgáltatás esetében 31%-kal csökkennek, így a számításban az új, 2003. október 1-től hatályosuló díj, amelynek pontos számított értéke 2,5047 E-cent, lett figyelembe véve.

IV. Az ellenértékek meghatározása

A Tanács által a csúcsidejű végződ tetési díj meghatározásához elvégzendő mérlegelés egyik szélsőértékének a bírósági ítéletbe foglalt iránymutatás szerint a jóváhagyott költségmodell révén számított díjat kell tekinteni. Te-

kintve, hogy az Invitel referencia-ajánlatában megadott 6,80 Ft mértékű díj 2 Ft hozzáférési hiány pótlékot is tartalmaz, amely nem az összekapcsolási szolgáltatások költségének fedezésére szolgál, hanem jogszabály erejénél fogva kellett alkalmazni 2003. december 31-ig, a költségmodell révén számított díj 4,80 Ft.

A Tanács által összehasonlítható alapként meghatározott szolgáltatók összehasonlítható szolgáltatási díjainak, azaz az alkalmazott helyi csúcsidőjű végződtetési díjnak az átlaga a fenti 4. táblázat szerint 1,543529 E-cent, ami a 2003. december 30-án érvényes MNB-középfolyam (2,6163 Ft/E) szerint egyenlő 4,038334 Ft-tal, azaz fillérre kerekítve 4,04 Ft-tal. Ez tekintendő tehát a Tanács által elvégzendő mérlegelés másik szélsőértékének. A két érték jelentősen eltér egymástól, ennél fogva indokolt annak feltételezése, hogy a költségmodell nem vezetett költség-

Az eddigiekben ismertetett, a Tanács által megvizsgált és a mérlegeléshez felhasznált hivatalos EU-dokumentumok, azaz a 9. Jelentés és a 4. Jelentés nem tartalmazzák a csúcsidőjű végződtetési szolgáltatáson kívüli összekapcsolási szolgáltatások adatait. A közvetett hozzáférési (híváskezdeményezési), illetve a csúcsidőn kívüli szolgáltatások díjának megállapítása érdekében a Tanács arányosítási számítását végzett, amelynek során a Kötelezett által benyújtott, a jóváhagyott költségmodell révén számított díjait, illetve ezek arányait vette figyelembe, ezzel a megoldással volt ugyanis biztosítható, hogy a Tanács a lehető legnagyobb mértékben támaszkodjon a Kötelezett saját adataira.

Így a Kötelezett saját díjarányait a mérlegelés eredményeként kapott értékre, azaz a 4,42 Ft-ra rávetítve adódtak az egyes szolgáltatások kívánatos díjmértékei. Az

5. táblázat

	Kötelezett költségmodelljéből származó díjak (Ft)	Kötelezetti díjarányok	Arányosítással kapott díjmértékek (Ft)			
			csúcsidőben	csúcsidőn kívül	csúcsidőben	csúcsidőn kívül
Végződtetés	4,80	1,92	1	0,4	4,42	1,77
Közvetett hozzáférés	5,19	2,08	1,08125	0,43333	4,78	1,91

alapú árakhoz. Ebben az esetben a két mérlegelési szempont által meghatározott két szélsőérték között kellett a Tanácsnak mérlegelés révén az ellenértéket meghatározni.

A Tanács a mérlegelés során nem talált olyan indokot, amely miatt az egyik vagy a másik szélsőértéket nagyobb, illetve kisebb súllyal kellett volna figyelembe vennie. Ennél fogva a mérlegelés eredményeként a helyi csúcsidőjű végződtetési díj 2 Ft helyi hozzáférési hiány pótdíj nélkül számított összegét a két szélsőérték közötti középértéken, azaz a két szélsőérték súlyozatlan számtani átlagán, 4,42 Ft-on vette figyelembe.

arányosítási számítás összefoglalását a következő táblázat mutatja be.

Az arányosítással kapott díjmértékeket a táblázat fillérre kerekítve tartalmazza.

Az ellenértékek meghatározásának utolsó szakaszaként a Tanács összevetette az általa alkalmazott mérlegelés és arányosítási számítások révén kapott szolgáltatási díjakat az eredeti határozatban a 2 Ft hozzáférési hiány pótlék nélkül megállapított díjakkal. Az összevetést a következő táblázat foglalja össze.

6. táblázat

	Tanácsi számítás (Ft)	Eredeti határozat (Ft)	Különbség (Ft)			
			csúcsidőben	csúcsidőn kívül	csúcsidőben	csúcsidőn kívül
Végződtetés	4,42	1,77	4,44	1,78	-0,02 Ft	-0,01 Ft
Közvetett hozzáférés	4,78	1,91	4,80	1,92	-0,02 Ft	-0,01 Ft

Az összevetés során a Tanács megállapította, hogy az eredeti határozat szerinti, illetve jelen határozat számításával kapott megfelelő díjmértékek között csak igen csekély különbségek mutatkoznak. Ugyanakkor a távközlési piacon jelentős zavarokat okozhatna, és nem elhanyagolható munkaráfördítással, költségekkel járna, ha a szolgáltatóknak újonnan, visszamenőleg megállapított díjakat kellene alkalmazniuk közel két éve lezárt elszámolások vonatkozásában - hiszen a határozatban megállapított díjak alkalmazási időszaka 2004. január 6. és 2004. június 14. között volt -, ezért jelentős szolgáltatói érdekek sérülhetnének egy ilyen megoldás révén. Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően a Tanács az összekapcsolási szolgáltatások díjait úgy állapította meg, hogy azok megegyezzenek az eredeti, hatályon kívül helyezett határozatban megállapított díjakkal.

Végül a Tanács utólagos ellenőrzés formájában megvizsgálta, hogy a megállapított összekapcsolási díjak nincsenek-e ellentmondásban az árösszefüggés mérlegelési szempontjának alkalmazásával. Ennek során összehasonlította az Invitel előfizetői számára kialakított, 2003. december 30-án hatályos kiskereskedelmi árakat a határozatban megállapított forgalmi díjakkal, illetve azoknak a kiskereskedelmi árak megfelelő kombinációjával. Az összehasonlítás során figyelembe vette az Invitel különféle díjsomagjaiban érvényesülő, forgalmi adó nélkül, de a kapcsolási díjakkal együtt számított kiskereskedelmi hívásdíjakat.

Megállapította, hogy a kiskereskedelmi díjnak megfelelő nagykereskedelmi díjak kombinációja csúcsidőben 9,24 Ft-ot, csúcsidőn kívül 3,7 Ft-ot eredményez. Ezen számítás során figyelmen kívül hagyta a 2 Ft-os helyi hozzáférési hiány pótlékot, hiszen annak felszámíthatósága 2003. december 31. után megszűnt. Az összehasonlítás eredményeként megállapította, hogy az Invitel kiskereskedelmi hívásdíjai minden díjsomag esetében fölülte maradnak a megfelelő nagykereskedelmi díjak kombinációjának, a legtöbb esetben jelentősen, néhány esetben 100 %-ot meghaladóan is, ennél fogva árprésgyanú nem merül fel.

Így az árösszefüggés vizsgálata nem hozott olyan eredményt, amelynek alapján a határozatban megállapított díjakat fölül kellett volna vizsgálni.

INDOKOLÁS a Törzsszöveg 15.2.11. pontjához (a számhordozás díjának megállapításával kapcsolatban)

A Fővárosi Bíróság ítéletének indokolásában kifogásolta, hogy a hatóság az eredeti határozat indokolása szerint a Kötelezett által kiszámolt díjat mindössze egy általános, a hatékonysági kritériumra való hivatkozással nem fogadta el, és határozta meg a konkrét díjat, és hogy konkrétan milyen költségelemek nem felelnek meg a hatékonysági kritériumnak, azt kizárólag a perben tárta fel. A hatóságnak állításai igazolására a megismételt eljárás során álláspontját határozatba kell foglalnia és meg kell indokolnia.

A Tanács a bíróság ítéletének indokolásába foglalt iránymutatást az alábbiak szerint teljesíti.

Az Invitel által benyújtott Költségmodell dokumentáció 24. sz. Melléklete tartalmazza a „Hordozott szám beállítási szolgáltatás” árdokumentációját, 24.A. sz. Melléklete pedig a „Hordozott szám beállítási szolgáltatás” kapcsolódó információt. Ezen mellékletek alapján megállapítható, hogy az Invitel díjkalkulációja az indokolás további része üzleti titkot tartalmaz.

A Tanács megállapította, hogy a hordozott szám beállítási szolgáltatásra Kötelezett a reálisnál *lényegesen magasabb időráfördítással* kalkulált, ami ellentétben áll a díjmeghatározás hatékonysági követelményével.

A hatóság műszaki és gazdasági szakértői apparátusának szakismerete és tapasztalatai alapján megállapítható, hogy a kalkulációba beállított időráfördítések indokolatlanul magasnak tekintendők, amely megállapítás érvényességét elméleti megfontolások és más szolgáltatók gyakorlata is igazolja. Az Invitel Költségmodell dokumentációjának 24. sz. és a 24.A. sz. mellékletében bemutatott munkafolyamati elemek és technológiai lépések részben - szakszerű és hatékony munkavégzés esetén - nem igényelnek annyi időráfördítést, mint amennyit Kötelezett kalkulációjában szerepeltetett, részben nem szükségesek az adott szolgáltatás végrehajtásához.

Üzleti titok.

Ennek a szolgáltatásnak a munkaidő-ráfördítése ugyanakkor nincs összefüggésben a szolgáltató vállalat méretével, attól független, mivel egy adott munkafolyamatot kell teljesíteni, tehát ezen szolgáltatás tekintetében méretgazdaságossági hatás nem érvényesül. Az Invitel által a kalkulációban szerepeltetett munkafolyamat továbbá olyan elemeket is magában foglalt, üzleti titok amelyek nem a számhordozás folyamatával, hanem az előfizetőnek a számhordozástól függetlenül megvalósuló szolgáltatóváltásával hozhatók összefüggésbe.

Mindezekből következően az ármegállapítás során a Hatóság úgy járt el, hogy üzleti titok.

A társszolgáltatók értesítése címén a Kötelezett *tértivevényes ajánlott levél feladási* költségét építette be az árkalkulációba.

A bírósági ítélet indokolásában foglaltak szerint a bíróság osztotta azon felperesi álláspontot, miszerint a felperesi levél küldése a társszolgáltatónak indokolható a későbbi esetleges fogyasztói panaszok kivizsgálásának biztosítására figyelemmel. A szóbanforgó levél azonban nem fogyasztóval szembeni kapcsolatban funkcionál és adattartalmának célba juttatása nem helyettesíthetetlen - mégpedig külön költségtétel felmerülése nélkül -, ezért a hatóság a nevezett kalkulációs tétel értékelésekor felhasználta szakértőinek vizsgálati eredményét.

A szakértői vizsgálat indokolatlannak minősítette ezt a tételt, mivel az elektronikus levélben (e-mail) történő értesítés elfogadott és bevált forma a társszolgáltatói kapcsolatokban. Az elektronikus levelező rendszerek az e-mailnek nemcsak az elküldését, hanem a címzett fél

általi fogadását is regisztrálják és igény esetén visszaigazolják, így a hitelességhez és esetleges későbbi viták elkerüléséhez sem indokolt és szükséges a tértivevényes ajánlott levél igénybevétele. A számhordozhatóság alkalmazásának szabályairól szóló, 2003. december 30-án hatályban levő 125/2003.(VII.15.) Korm. rendelet (Rendelet) 7. § szabályozása szerint ugyanakkor az előfizetővel való kapcsolattartásért a számot átvevő szolgáltató felelős.

Ebből következően a hatóság a kalkuláció korrekciója során e nevezett tételt törölte.

A Kötelezett a *kapcsolási szám tartalékolása* címén a kapcsolási díj éves használati díjának felét építi be a díjkalkulációba. A Rendelet 11.§ (4) bekezdése szerint ez a költség csak rendkívüli esetben merül fel, mégpedig akkor, ha a kötelezett hálózatából elhordozott szám előfizetője megszünteti az előfizetői szerződését, s ezzel az adott szám visszakerül a kötelezethez, ahol 6 hónapig nem adható ki újra. Ezért nem indokolt minden egyes számhordozás esetén felszámítani ezt a költséget, amikor még fel sem merült és nagy valószínűséggel a jövőben sem fog felmerülni. Ezen túlmenően az ilyen esetek kiegyenlítődéssel lehet számolni az egyes szolgáltatóknál.

Ebből következően a hatóság a kalkuláció korrekciója során e nevezett tételt törölte.

A kötelezett a számhordozhatósági rendszer kiépítésének *beruházási költségeket* is beépítette a számhordozás díjának kalkulációjába.

Ez az eljárás ellentétes a Rendelet 10.§ (1) bekezdésének előírásával, amely szerint az átvevő szolgáltató által az átadó szolgáltató részére „fizetendő díj nem haladhatja meg a számhordozás teljesítésével összefüggésben keletkezett költségeket”. A „számhordozás teljesítése” kifejezés az idézett helyen ugyanis nyilvánvalóan arra utal, hogy ebben a kontextusban egy konkrét számhordozás teljesítéséről van szó, nem pedig a számhordozhatósági rendszer kiépítésének költségeiről, és a fizetendő díj az előbbi nem haladhatja meg.

Az eredeti határozat meghozatalakor ugyancsak hatályos 9/2003. (VI. 24.) IHM rendelet melléklete 12.5. fejezet 1. pontja továbbá kimondja, hogy „A díjképzés során kizárólag a ... szolgáltatás érdekében felmerülő költségeket lehet elszámolni”, azaz a költségeket csak ok-szerűen lehet hozzárendelni a szolgáltatási díjakhoz. Ugyanezt a követelményt fogalmazza meg az IHM rendelet ugyanazon fejezetének 3. pontja, kimondván, hogy „A költségek elszámolása során az adott kapcsolódó szolgáltatás nyújtásához szükséges, ténylegesen felmerülő közvetlen költségekből kell kiindulni.” Miután ebben az esetben a Kötelezett RIO-jának 7.C. mellékletéből is kitűnően a szolgáltatás a „Hordozott szám beállítása”, ezért nyilvánvalóan csak a beállítás érdekében felmerülő költségeket lehet elszámolni a díjában.

Üzleti titok.

Továbbmenve, a Kötelezett által benyújtott beruházási költségkalkuláció ellentétben áll a Rendelet 9.§ (1) bekezdésében előírtakkal is, amely szerint „A hívásirányítás

költségeit és a hívások továbbításának járulékos többletköltségeit a hordozott számra irányuló hívás irányításáért a 4.§ (1) bekezdése szerint felelős szolgáltató viseli”. A Rendelet 4. § (1) bekezdése szerint ugyanis a hívás irányításáért felelős szolgáltató az, „amelynek hálózatában a hívást ... kezdeményezik”, így a hívásirányítási szoftver költségeit ez a szolgáltató viseli, nem pedig egy számhordozás során a számot átadó szolgáltató. Így az ilyen költségelem díjba való beépítésével az átadó szolgáltató nála fel sem merült költséget térítenne meg. Amennyiben pedig az Invitelnél merül föl ilyen költség, mert az ő hálózatából indult egy hívás, azt nem egy konkrét szám hordozása miatt, a szám átadójaként, hanem a hívásirányításért felelős szolgáltatóként kell viselnie, és ezt a költséget át sem háríthatja.

A fenti okokból következően a hatóság a kalkuláció korrekciója során e nevezett tételt törölte.

Üzleti titok.

A Tanács az Eht. 36. § (1) bekezdés a., pontja alapján jelen határozat tervezetét közzéteszi az érdekeltekkel történő egyeztetés végett. A határozattervezet 2006. április....-én kerül közzétételre, majd a Tanács a 20 napon belül beérkezett észrevételeket feldolgozza és lehetség szerint figyelembe veszi.

A Tanács az Eht. 59.§ (7) bekezdése alapján rendelkezett a referenciaajánlat megállapított pontjai hatályosságának idejéről, valamint felhívta Kötelezett figyelmét, hogy ezen pontokat internetes honlapján a határozat kézbesítését követő öt napon belül közzé kell tennie. A megállapított pontok hatályosságának időszaka a DB-4096-22/2003. számú határozat kézbesítésétől a DH-333-34/2004. számú határozat kézbesítéséig tart.

A Tanács az Eht. 59. § (7) bekezdése alapján a határozatot hivatalos lapjában és internetes oldalán közzé teszi.

A Tanács határozatát az Eht. 14. § (1) bekezdés c., pontja szerinti 10. § g., pontban meghatározott hatáskörében eljárva a 45. § (1) bekezdés f., pont alapján hozta meg az 39. § (1) bekezdésének megfelelően teljes ülés keretében.

A határozat elleni jogorvoslati lehetőség az Eht. 46. § (1)-(2) bekezdés és a 47. § (1) bekezdés rendelkezésein alapul.

Budapest, 2006. április 3.

Bánhidi Ferenc s. k.,
tanácsstag

Hidasi István s. k.,
tanácsstag

Pataki Dániel s. k.,
elnök
tanácsstag

dr. Rozgonyi Krisztina s. k.
tanácsstag

Debreczeni Sándor s. k.,
tanácsstag

Dr. Nyevrikel Emilia s. k.,
tanácsstag

dr. Rácz Zsolt s. k.,
alelnök
tanácsstag

A határozatot kapják:

1./ Invitel Távközlési Rt.

(2040 Budaörs, Puskás Tivadar u. 8-10.)

2./ Irratár

Határozat**DH-231-9/2006. számú, a T-Mobile Magyarország Távközlési Rt. 2004. évi elkülönítetten vezetett számviteli kimutatásának jóváhagyására irányuló eljárás tárgyában hozott határozat**

Ügyiratszám: DH-231-9/2006.

Tárgy: a T-Mobile Magyarország Távközlési Rt. 2004. évi elkülönítetten vezetett számviteli kimutatásának jóváhagyására irányuló eljárás

A Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa a T-Mobile Magyarország Távközlési Rt. (1117 Budapest, Kaposvár u. 5-7., Cg.: 01-10-042361) elkülönítetten vezetett számviteli kimutatásának jóváhagyása tárgyában meghozta a következő

határozatot.

A Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa a T-Mobile Magyarország Távközlési Rt. 2004. évi elkülönítetten vezetett számviteli kimutatását

jóváhagyja.

A határozat ellen nincs helye fellebbezésnek. A határozat felülvizsgálatát a határozat kézbesítését követő 15 napon belül – a Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsához három példányban benyújtott – keresettel a Fővárosi Bíróságtól lehet kérni. A kereset benyújtásának a határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya. A keresetlevélben nyilatkozni kell arról, kéri-e tárgyalás tartását.

Indokolás

A Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa (a továbbiakban: Tanács) 2005. január 17-én kelt DH-664-33/2005. számú határozatában (a továbbiakban: Határozat) a T-Mobile Magyarország Távközlési Rt. (a továbbiakban: Kötelezett) vonatkozásában számviteli szétválasztás kötelezettséget írt elő, amely kötelezettségét a Kötelezett a Határozat rendelkező részének IV. számú mellékletében meghatározottak szerint köteles teljesíteni, az elkülönítetten vezetett számviteli kimutatásának Tanácshoz történő benyújtásával.

A Tanács 2005. október 3.-án kelt, DH-12156-7/2005. sz. határozatával a Kötelezett 2005. július 4.-én benyújtott – 2004. évre vonatkozó – számviteli szétválasztási kimutatását nem hagyta jóvá és egyben az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény (a továbbiakban: Eht.) 62. § (6) bekezdése alapján előírta a Kötelezett számára, hogy a határozat kézhezvételét követő 30 napon belül új kimutatást terjesszen elő. A Tanács 2005. október 3.-án kelt DH-12156-7/2005. sz. határozatában továbbá felhívta a Kötelezett figyelmét arra, hogy a kötelezettség nem megfelelő vagy késedelmes teljesítése esetén az Eht. 62. § (6) bekezdése alapján a 33. § (2) bekezdés e) pontjában meghatározott mértékű bírságot szab ki.

A Kötelezett 2005. november 16.-án érkezett, DH-12156-10/2005. számon iktatott beadványában benyújtotta átdolgozott kimutatását, illetve 2005. december

5.-én érkezett, DH-12156-11/2005. számon iktatott beadványában benyújtotta a könyvvizsgálói jelentést is. A Tanács 2006. január 2.-án kelt DH-231-1/2006. sz. levelében értesítette a Kötelezettet, hogy a tárgyi eljárásban az elintézési határidőt – az ügy összetettségére és a döntés megfelelő előkészítésére tekintettel – az Eht. 44. § (3) bekezdése alapján 15 nappal meghosszabbította. A Tanács az Eht. 14. § (1) bekezdés c) pontja alapján, a 10. § g) pontjában meghatározott hatáskörében, az Eht. 62. §-ában rögzített szabályok szerint lefolytatott eljárása során megvizsgálta és elemezte a szolgáltató által benyújtott dokumentumokat és a tényállás tisztázása körében 2006. január 19.-én kelt, DH-231-2/2006. számú levelében hiánypótlásra, információk pontosítására hívta fel a Kötelezettet. A Tanács felhívásában foglaltak tekintetében a Kötelezett 2006. január 27.-én érkezett, DH-231-3/2006. számon iktatott kérelmében a hiánypótlási határidő meghosszabbítását kérte. A Tanács 2006. február 1.-én kelt, DH-231-4/2006. számú levelében a hiánypótlás teljesítésének határidejét 2006. február 20-ig meghosszabbította, illetve 2006. február 6-án konzultáció megtartására került sor. A Kötelezett a hiánypótlási felhívásban foglaltakra a 2006. február 20.-án érkezett, DH-231-8/2006. beadványában válaszolt.

A Tanács a lefolytatott eljárás során megállapította, hogy a Kötelezett számviteli szétválasztási kimutatását az elektronikus hírközlésre vonatkozó szabályoknak megfelelő szerkezetben és tartalommal állította össze, ezért azt jóváhagyta.

A Tanács határozatát az Eht. 45. § (1) bekezdés g) pontja, valamint a 62. § (2) bekezdése alapján, az Eht. 39. § (1) bekezdésének megfelelően teljes ülés keretében hozta meg.

Az Eht. 45. § (5) bekezdése alapján a Tanács a határozatot hivatalos lapjában és internetes oldalán közzéteszi.

A határozat elleni jogorvoslati lehetőség az Eht. 46. § (1)-(2) bekezdések és a 47. § (1) bekezdés rendelkezésein alapul.

Budapest, 2006. március 22.

<i>Bánhidi Ferenc</i> s. k., tanácsstag	<i>Debreczeni Sándor</i> s. k., tanácsstag
<i>Hidasi István</i> s. k., tanácsstag	<i>dr. Nyevrikel Emília</i> s. k., tanácsstag
<i>dr. Rácz Zsolt</i> s. k., tanácsstag	<i>dr. Rozgonyi Krisztina</i> s. k. tanácsstag
alelnök	

A határozatot kapják:

1./ Magyar Telekom Távközlési Nyilvánosan Működő Rt.
(1117 Budapest, Kaposvár u. 5-7.)

2./ Irattár

Bírósági ítéletek**2.Kf.27.169/2005/9. számú, a DH-1705-27/2004. számú határozat bírósági felülvizsgálata, melyben a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bírósági ítéletet hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja***Fővárosi Ítéltábla**2.Kf.27.169/2005/9. szám*

A Fővárosi Ítéltábla a Csömör Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Csömör Magdolna ügyvéd (2042 Budaörs, Pf.27.) által képviselt INVITEL Távközlési Szolgáltató Rt. (2040 Budaörs, Puskás Tivadar utca 8-10.) felperesnek a dr. Nagy Jolán jogtanácsos által képviselt Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa (1015 Budapest, Ostrom u. 23-25., hivatkozási szám: JI-3434-2/2004.) alperes ellen hírközlési ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében - amelybe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a Köves & Társai Ügyvédi Iroda - ügyintéző: dr. Lakatos Péter/dr. Bocsák Attila ügyvéd (1075 Budapest, Madách Imre út 14.) által képviselt Hungarotel Távközlési Rt. (1066 Budapest, Teréz krt. 46.) beavatkozott -, a Fővárosi Bíróság 2005. évi március hó 24. napján kelt 7.K.31.983/2004/9. számú ítélete ellen az alperesi beavatkozó által 10. sorszám alatt előterjesztett és 13. sorszám alatt indokolt fellebbezés folytán 2006. évi február hó 01. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

végzést :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítja.

A felperes és beavatkozó másodfokú eljárásban felmerült perköltségének összegét

20.000 (azaz húszezer) - 20.000 (azaz húszezer) forintban állapítja meg.

Ez ellen a végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság az alperes DH-1705-27/2004. számú határozatát hatályon kívül helyezte. Az irányadó tényállás szerint az alperes jogelődje a Hírközlési Döntőbizottság (a továbbiakban: HDB) döntéseivel jóváhagyta a felperes, valamint a Hungarotel Távközlési Rt. (a továbbiakban: beavatkozó) referencia összekapcsolási ajánlatát (a továbbiakban: RIO) melynek következtében a felek jogviszonyaiban kölcsönösen nyújtott hívásvégződtetési szolgáltatások díjai tekintetében ez lett az irányadó. Az összekapcsolás a MATÁV Rt. közreműködésével valósult meg, a díjakat a MATÁV számlázta, számolta el, nem a RIO-k szerinti mértékben. A felperes eljárást kezdeményezett, melyben kérte, hogy a HDB a beavatkozót más társszolgáltatók mellett kötelezze a RIO-ja szerinti végződtetési díjainak megfizetésére. A HDB 2003. június 17. napján

kelt DB-2445-81/2003. számú határozatával a felperes kérelmének helyt adott, a beavatkozót és más szolgáltatókat - a MATÁV Rt. közbeiktatásával - a felperest illető díj megfizetésére kötelezte. A beavatkozó a döntés felülvizsgálatára irányuló keresetet terjesztett elő, melyet a Fővárosi Bíróság 2.K.31.914/2003. számon lajstromozott. Abban a perben a felperes (jelen per beavatkozója) saját igényét is hangoztatta, majd a felperes és beavatkozó (jelen per felperese) egyeztetést kísérelt meg, sikertelenül.

A beavatkozó 2004. március 11. napján érkezett kérelmében a RIO alapú végződtetési díjak különbözetével kapcsolatos jogvita elbírálásában kérte az alperes döntését. A beavatkozó kérelme arra irányult, hogy az alperes állapítsa meg, hogy a felperes megsértette a hírközlésről szóló 2001. évi XL. törvény (a továbbiakban: Hkt.) 42. §-ának (2) bekezdését, illetőleg 105. §-ának (4) bekezdését, valamint az egyes távközlő hálózati szerződésekről és azok megkötéséről szóló 251/2001. (XII.18.) Korm. rendelet 25. §-ának (5) bekezdését, amikor a RIO jóváhagyásától nem a referencia ajánlatban szereplő végződtetési díjakat fizette a részére. Ezzel összefüggésben kérte, hogy a hírközlési hatóság kötelezze a felperest mindösszesen 25.853.478 Ft megfizetésére a RIO jóváhagyásától a díjak tényleges alkalmazásának időpontjáig terjedő időszak tekintetében.

Az alperes a kérelem tárgyában megindított eljárásról értesítette a beavatkozót tárgyalás kitűzése mellett.

A felperes a közigazgatási eljárásban nyilatkozatot terjesztett elő azzal, hogy a hírközlési hatóság utasítsa el a beavatkozó kérelmét figyelemmel a Hkt. 91. §-ának (5), illetőleg (6) bekezdésében foglaltakra azzal, hogy a jogvesztő határidő eltelte miatt nincs helye az igényérvényesítésnek. Álláspontja szerint a hírközlési eljárás megindítása jogellenes, ugyanis már a Hkt. hatálya alatt az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény (a továbbiakban: Eht.) hatályba lépését megelőzően bekövetkezett a jogvesztés. Utalt arra, hogy a beavatkozó annak ellenére, hogy tudatában volt, miszerint rendelkezik hatóságilag jóváhagyott RIO-ban foglalt végződtetési díjakkal, ennek ellenére nem módosította a Magyar Távközlési Részvénytársasággal (a továbbiakban: MATÁV Rt.) fennálló hálózati szerződését, továbbá 2003. június 17. napjától ismerte az alperes jogelődjének DB-2445-81/2003. számú döntését annak indokolásával együtt. Ezen határozatban a hírközlési hatóság arra kötelezte a beavatkozót más társszolgáltatókkal együtt, hogy fizessék meg a felperes részére — a MATÁV Rt.-én keresztül - a felperes RIO-jában szereplő hatóság által jóváhagyott díjakat. Egyértelművé tette ezzel azon álláspontját az alperes, hogy a hatóság döntésében foglalt RIO-ban szereplő árakat kell a hírközlési piacon lévő jogalanyoknak alkalmazniuk függetlenül attól, hogy az adott hálózati szolgáltatást akár közvetett, avagy más szolgáltatáson keresztül történő formában veszik igénybe. A hírközlési hatóság ezen döntését a beavatkozó nem hajtotta végre, azaz a díjkülönbözet címén fennálló tartozását nem fizette meg, mely következtében a felperes végrehajtási eljárás elrendelését kezdeményezte,

mely során az érintett felek közösen kérték a végrehajtás felfüggesztését. Ezen kérelem indokaként az szerepelt, hogy a 2.K.31.914/2003. számú perben tartott 2004. február 18-ai tárgyaláson tett felhívásnak megfelelően a felek között egyeztetés van folyamatban.

Az alperes a 2004. május 19. napján kelt DH-1705-27/2004. számú határozatával a beavatkozó részéről kezdeményezett RIO alapú díjkülönbözet kapcsán indított jogvitában alaposnak találta a kérelmét, ezért a döntésével 25.853.478 Ft végződtetési díj MATÁV Rt.-n keresztül történő megfizetésére kötelezte a felperest. Indokolása szerint a beavatkozó referenciaajánlatának jóváhagyásától a felperesnek a Hungarotel hálózatában történő végződtetés forgalmi szolgáltatás igénybevételéért a RIO-ban szereplő árat kellett volna megfizetnie, a MATÁV közreműködésével. A felperes azon hivatkozása, mely szerint a felek közötti elszámolás - a MATÁV-on keresztül - lezárult, és egymással szemben követelésük nincs, nem helytálló. Figyelemmel a DB-2445/81/2003. számú határozat kapcsán folyó végrehajtási eljárás során folytatott tárgyalásokra, továbbá a felperes által a beavatkozónak 2003. december 19-én és 2004. március 2-án küldött email-ekre, továbbá a MATÁV forgalmi adatszolgáltatására, valamint a jelen jogvita indítására, a hírközlési hatóság nem fogadta el a felperesnek a jogvesztő határidővel kapcsolatban tett okfejtését. Rögzítette, hogy 2003. december 31. napjáig a beavatkozó igényérvényesítési lehetősége nem szűnt meg, a jogvesztő határidő — figyelemmel a felek között az adott ügyvel kapcsolatos folyamatos egyeztetésre - el sem kezdődött. Kiemelte továbbá, hogy az Eht. hatályba lépését követően, azaz 2004. január 01. napjától a jogvitákra nem vonatkozik jogvesztő határidő.

A beavatkozó ezen alperesi határozatot nyújtotta be a 2.K.31.914/2003. számú perben akként nyilatkozva, hogy az ebben foglaltakra tekintettel eláll kereseti kérelmétől, mely alapján 2004. június 02. napján a Fővárosi Bíróság a pert megszüntette. A felperes (ott beavatkozó) sikertelen megegyezésre vonatkozó, III.22-én kelt bejelentése ezután érkezett meg a bíróságra.

Ezzel egyidejűleg, azaz 2004. június 02. napján keltetetten a felperes keresettel élt az alperes DH-1705-27/2004. számú határozatának felülvizsgálata iránt, kérve a hírközlési hatóság döntésének megváltoztatását azzal, hogy a Hkt. 91. §-ának (6) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a beavatkozó kérelme elutasításra kerüljön. Keresete 2004. június 3-án érkezett alpereshez, melyet eljárásjogi jogszabálysértésekre alapított. Hivatkozott egyrészt arra, hogy az alperesnek a beavatkozó részéről kezdeményezett eljárást az Eht. 49. §-ának (5) bekezdése alapján meg kellett volna szüntetnie, mivel ugyanezen igény iránt már pert indított a Fővárosi Bíróság előtt 2.K.31.914/2003. számon, másrészt fenntartotta a hírközlési hatóság előtti eljárásban kifejtett azirányú okfejtését, hogy a 2003. december 31. napjáig hatályban volt Hkt. 91. § (5) bekezdésében foglalt eljárás lefolytatására nyitva álló határidő letelt, amely a Hkt. 91. § (6) bekezdése értelmében jog-

vesztéssel jár, így a beavatkozó követelésének érvényesítési lehetősége megszűnt.

Az alperes a határozatában foglaltak fenntartása mellett a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes és a beavatkozó számára 2004. márciusában vált egyértelművé a tárgyalások sikertelensége, a megegyezés hiányának bekövetkezése. Ezt követően került abba a helyzetbe a beavatkozó, hogy a díjai érvényesítése érdekében szükséges eljárást a hatóság előtt megindítsa, melyből megállapítható, hogy a Hkt. 91. § (5) bekezdése szerinti szubjektív és objektív jogvesztő határidő nem telt el.

A 2004. január 1-jén hatályba lépett Eht. rendelkezései értelmében pedig az eljárás meghatározott időben történő megindítására vonatkozó jogosultságot nem kellett vizsgálnia.

A perben alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a Hungarotel Távközlési Részvénytársaság beavatkozott arra hivatkozva, hogy a per tárgyát képező közigazgatási eljárás kérelmezője volt, melyben a hírközlési hatóság a felperes terhére fizetési kötelezettséget állapított meg azzal, hogy tőle 2002. július 25-től 2003. március 1-ig terjedő időszakban igénybe vett végződtetés forgalmi szolgáltatásáért mindösszesen 25.853.478 Ft-ot a MATÁV-on keresztül részére teljesítsen. Kiemelte, hogy a felperessel az egyeztetések folyamatosan zajlottak, amelyet a rendelkezésre álló iratanyag egyértelműen alátámaszt. Ezen tárgyalások lényegében 2004. március 02. napjával zárultak le, amikor is a felperes által az elektronikus levélben tett egyezségi ajánlat megérkezett, amely egyértelművé tette, hogy a felek között megállapodás nem jön létre.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 339. §-ának (1) bekezdése alapján az alperes DH-1705-27/2004. számú határozatát hatályon kívül helyezte. Indokolása szerint a Hkt. 91. § (5) bekezdésében foglalt, az eljárás megindítására nyitva álló határidők lejártak az Eht. hatályba lépése előtt, mely következtében az alperes határozatának meghozatalával ezen jogszabályi előírást megsértette. A bíróság hangsúlyozta, hogy ezen megállapítását a Hkt. 91. § (5) bekezdésének nyelvtani logikai értelmezésével és a Hkt. egyéb szabályainak rendszertani összevetésével állapította meg, teljeskörűen részletezve ennek lépéseit. Ezen túlmenően döntése érdemi indokolásaként azt rögzítette, hogy amennyiben a jogi okfejtés nem lenne helytálló, a bíróság érdemben megvizsgálta a felek előadásait, és megállapította, hogy a Hkt. 91. § (5) bekezdésében foglalt határidő legkésőbb 2003. július 17. napján elkezdődött, és ekként az igényérvényesítésre nyitva álló határidő lejárt.

A beavatkozó fellebbezésében az ítélet megváltoztatását kérte azzal, hogy a Fővárosi ítélőtábla utasítsa el a felperes keresetét és hatályában tartsa fenn az alperes DH-1705-27/2004. számú határozatát. Utalt arra, hogy az ügyben a felek azt követően szereztek tudomást a megegyezés hiányának bekövetkezéséről, hogy a felperes 2004. március 2-án email-ben elfogadhatatlan, visszaélés-szerű ajánlatot tett, amely ellentétes volt a kötelezően alkalmazandó hatósági határozattal, így saját érdekeivel is. Ettől az időponttól kezdve további tárgyalások kezdemé-

nyezésére nem került sor, ugyanakkor mindkét fél 2004. március hónapban lépéseket tett a hírközlési hatóság felé, az igényérvényesítés érdekében. Részéről 2004. március 11. napján előterjesztésre került a kérelem, míg a felperes a korábban felfüggesztett végrehajtási eljárás folytatását kérte 2004. március 25. napján. Kiemelte, hogy a határidő számítás értelmezésével kapcsolatosan a felperes érdekeinek megfelelően más-más álláspontot képviselt a hírközlési hatóság előtt, majd az azt követő bírósági felülvizsgálati eljárás során, a már hivatkozott DB-2445-81/2003. számú döntéssel kapcsolatban a felperes pikként érvelt, hogy nem irányadó a jogsértés időpontja, hanem a megegyezés létrejöttének meghíúsulása a releváns, mely eltér a jelen perben kifejtett jogi álláspontjától. Hangsúlyozta, hogy kérelme nem késztelt el, mert igényét az Eht. alapján érvényesítette, mely a jogvita indításának időbeli korlátot nem állít. Mindezzel összhangban az alperes az Eht. 49. § (1) bekezdése alapján döntött a kérelméről.

Az alperes nyilatkozatában rögzítette, hogy csatlakozó fellebbezést nem nyújt be, illetőleg ellenkérelmet nem terjeszt elő.

A felperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte fenntartva a peres eljárás során tett nyilatkozatait. Kiemelte, hogy álláspontja szerint a beavatkozóval szemben a Hkt. 91. § (5) bekezdésében írt mindhárom a jogvesztő határidő megindulásánál releváns fordulat legkésőbb 2003. június 17-én bekövetkezett. Ennek megfelelően az alperesi jogelőd hatóság előtti eljárás megindítására nyitva álló szubjektív határidő 2003. augusztus 17-én, az objektív jogvesztő határidő 2003. október 17-én, azaz az Eht. hatályba lépésének napja előtt eltelt. Amennyiben a jogvesztő határidő lejárt, úgy ez azt jelenti, hogy az igény érvényesítésére fennálló, az eljárás megindítására vonatkozó jog vész el, amely nem éled fel amiatt, hogy a későbbi törvényi szabályozás hasonló esetben már nem ismeri a jogvesztő határidő intézményét, mely körülmény független attól, hogy a beavatkozó igénye jogos-e avagy sem. Nem vitatta, hogy a beavatkozó fellebbezéssel élhet, azonban álláspontja szerint különös súllyal kell értékelni azt a körülményt, hogy az ítélet ellen alperes nem élt jogorvoslattal, és nem terjesztett elő csatlakozó fellebbezést sem. A hírközlési hatóság, ha a jogorvoslati eljárás keretében nem kívánja védeni döntésének jogszerűségét, ez a magatartás véleménye szerint nem értékelhető másképp, minthogy az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltak alapján maga is belátta a jelen perben támadott határozatának törvénysértő voltát.

A beavatkozó 2006. január 19. napján érkeztetten a felperesi ellenkérelemre vonatkozóan írásbeli észrevételt terjesztett elő kiemelve, hogy a felperes megalapozatlanul hivatkozik arra, hogy az igényérvényesítésre előírt jogvesztő határidő lejárt, mivel sem a Hkt. sem pedig az Eht. alapján nem telt le. Részletezve kifejtette ezen állítását alátámasztó jogi érveit azzal, hogy igénye mind anyagi, mind eljárásjogi szempontból megalapozott. Utalt arra, hogy jelen per központi tárgya a felperes és közte fennálló

polgári jogvita, amelyben az alperes nem jogosultként és nem is kötelezettként járt el, hanem az igény elbírálójaként. A hírközlési hatóság jogtechnikailag alperesi pozícióba került, azonban a per végkimenetele továbbra is a jogvitában álló szolgáltatók számára mérvadó, hiszen a tét a polgári jogviszony eldöntése, mely vonatkozásban nincs jelentősége, hogy az alperes sem csatlakozó fellebbezést, sem ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét érdemi másodfokú elbírálásra nem tartotta alkalmasnak, mert azt az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabálysértéssel hozta meg.

A Legfelsőbb Bíróság KK. 34. számú állásfoglalása szerint a kereseti kérelemhez kötöttség a közigazgatási perben is érvényesül, ami azt jelenti, hogy a bíróságnak a felperes által a keresetlevélben megjelölt jogszabálysértés körében kell hogy vizsgálódjon.

A Pp. 2.§-ának (1) bekezdésében foglaltak szerint a bíróságnak az a feladata, hogy a feleknek a jogviták elbírálásához való jogát érvényesítse. A Pp.213. §-ának (1) bekezdése értelmében az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre. A Pp.215. §-a határozza meg az érdemi döntés korlátját azzal, hogy az nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, illetőleg az ellenkérelmen. A Pp. 221.§-ának (1) bekezdése alapján az ítélet indoklásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást, az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyek a bíróság ítélete alapszik. Meg kell említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.

A Fővárosi Ítéltábla észlelte, hogy az elsőfokú bíróság ugyanezen peres felek között folyamatban volt - alperes jogelődjének 2003. június 17. napján kelt határozatának felülvizsgálata iránti per anyagát, amely jelen eljárást tekintve tényállásbeli összefüggésben állt az igényérvényesítési jogosultság megnyílásának időpontja vonatkozásában - nem tette vizsgálatá tárgyává annak ellenére, hogy felperes keresete erre irányuló hivatkozást tartalmazott. Ezért a másodfokú bíróság beszerezte a Fővárosi Bíróság 2.K.31.914/2003. számú peres iratait, amelyek alapján a tényállást kiegészítette tekintettel arra, hogy ennek hiányában nem volt megalapozottan elbírálható a felperes kereseti kérelme, illetve a fellebbezés, és nem voltak értékelhetőek teljeskörűen a peres felek nyilatkozatai.

A Fővárosi Ítéltábla a beszerzett peres iratra is figyelemmel az alábbi megállapításokat tette:

Az alperes a beavatkozó 2004. március 11. napján érkeztetett kérelme tárgyában az Eht. rendelkezéseinek alkalmazása alapján hozta meg jelen peres eljárás tárgyát képező döntését azzal, hogy a beavatkozó részéről kezdeményezett RIO alapú díjkülönbözet kapcsán indított jogvitában alaposnak találta igényét a végződtetési díjakat illetően. Határozatában leszögezte, hogy az eljárásra hatáskör-

rel rendelkezett és a peres felek között folyamatos egyeztetésre tekintettel az igényérvényesítés lehetősége nem szűnt meg, mely alapján jogszerű volt a díjkülönbözet megtérítése iránti igénye. A felperes keresetében az eljárási jogszabálysértések körében elsődlegesen arra alapította kérelmét, hogy az alperes jogszerben a beavatkozó kérelme tárgyában az eljárást nem folytathatta volna le. Hivatkozott itt az Eht. 49. § (5) bekezdésére, illetőleg a Hkt. 91. §-ának (5) bekezdésében foglaltakra.

Az elsőfokú bíróság a perbeli jogvitában előkérdésnek minősítette a Hkt. 91. §-ának (5) bekezdésében foglalt vizsgálatát és lényegében ezen jogszabályi előírás nyelvtani, logikai és rendszertani értelmezésével hozta meg döntését. Egyáltalán nem vonta értékelési körébe az Eht. rendelkezéseit, holott az alperes ennek alkalmazásával hozta meg a döntését, figyelemmel arra, hogy a beavatkozó kérelmét 2004. márciusában (a Hkt. hatályon kívül helyezése után) terjesztette elő. Az elsőfokú bíróság egyáltalán nem foglalkozott azzal, hogy az Eht. hatálybalépése után előterjesztett kérelem kapcsán az alperesnek mely hírközlési jogszabály (Hkt. vagy Eht.) alapján kellett eljárnia, figyelemmel az Eht. 164. §-ában és 167. §-ának (1) és (2) bekezdésében írtakra, és nem foglalt állást abban a kérdésben sem, hogy ha az Eht. alapján kellett dönteni, úgy a Hkt. rendelkezései alkalmazhatók voltak vagy sem, és miért. Az elsőfokú bíróság a felperes elsődleges kereseti kérelméről, az Eht. 49. §-ának (5) bekezdésével kapcsolatos kereseti kérelemtől nem döntött, ezért megsértette a Pp. 213. §-ában és a 215. §-ában foglaltakat is.

A jogvita elbírálása szempontjából elengedhetetlen lett volna az Eht. és a Hkt. alkalmazhatóságának elbírálása, majd ezt követően lehetett volna megalapozottan állást foglalni az igényérvényesítési jogosultság megnyílásának időpontja tekintetében. Az elsőfokú bíróság tévedett akkor, amikor nem állapította meg, hogy az általa megállapítottak szerint lejárt jogvesztő határidő mikor és mivel nyílt meg (ezt nem is indokolta), holott a határidő kezdetének megállapítása hiányában a lejártát nem lehet megállapítani. A hivatkozott előzményi peres iratok hiányában ezt megnyugtatóan megállapítani nem is tudhatta. Mindezek ellenére jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy az alperes eljárási jogszabálysértést követett el határozata meghozatalakor. Lényegében az elsőfokú bíróságot súlyos mulasztás terheli tényállás tisztázási és indokolási kötelezettsége tekintetében. Elengedhetetlen lett volna az ítéletben a jogvita elbírálásához szükséges Eht. és Hkt. rendelkezéseinek ütköztetése, továbbá az ezzel összefüggő tényállási elemeknek és a peres felek nyilatkozatainak, valamint a bizonyítékoknak az együttes értékelése, amely a perben nem történt meg. Mindezek hiányában tévesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a Hkt. 91. §-ának (5) bekezdése értelmezése alapján eldönthető a peres felek közötti jogvita. Így az ítélet jogi indokolása nincs összhangban a valós tényállással, a keresettel, továbbá önmagának is ellentmondó. ezért érdemben nem volt felülbíráható.

Mindezek folytán a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 252. §-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

Az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárásban az előterjesztett kereseti kérelmekről egyértelműen kell döntenie: a felperesi és beavatkozó nyilatkozatokat, valamint a Hkt. és Eht. előírásait ütköztetnie kell az alperes részéről tett megállapításokkal és az ennek eredményeként feltárt pontos tényállás megállapítása után dönthet megalapozottan a kereseti kérelem tárgyában azzal, hogy a Pp. idézett szabályai alapján eljárva kell a határozatot meghoznia és megindokolnia. Az elsőfokú bíróságnak be kell szereznie a 2.K.31.914/2003. számú peres iratokat, állást kell foglalnia arról, hogy az alperesnek mely jogszabályt (Hkt. vagy Eht.) kellett alkalmaznia, ha az Eht.—t helyesen alkalmazta, a Hkt. rendelkezéseire kellett-e milyen körben és miért, figyelemmel lennie. El kell bírálania az Eht. 49. §-ának (1) illetve (5) bekezdésére alapított kereseti kérelmet is, mely az előzményi iratok per anyagává tétele nélkül nem lehetséges. Arról is döntenie kell - ha a Hkt-t alkalmazhatónak látja -, hogy a jogvesztő határidő mikor nyílt meg. és miért. Figyelemmel kell lenni e körben az előzményi közigazgatási eljárásban tartott tárgyalásra is (melyre a felek hivatkoztak, és amelyről az elsőfokú ítélet is említést tett). Csak mindezek után lesz abban a helyzetben az elsőfokú bíróság, hogy megalapozott döntést hozhasson.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 252. §-ának (4) bekezdése alkalmazásával csak megállapította a felperes és beavatkozó másodfokú eljárásban felmerült perköltségének összegét, annak viseléséről az elsőfokú bíróság dönt az eljárást befejező határozatában. Az alperesnek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel.

Budapest, 2006. évi február hó 01. napán

**2.Kf.28.455/2005/3. számú, a DH-8451-6/2004. számú
határozat bírósági felülvizsgálata,
melyben a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság
végzését helybenhagyja**

A Fővárosi Ítéltábla
2.Kf.28.455/2005/3. szám

A Fővárosi Ítéltábla a Köves & Társai Ügyvédi Iroda - ügyintéző: dr. Lakatos Péter ügyvéd (1075 Budapest, Madách I. u.14.) által képviselt Hungarotel Távközlési Rt. (1066 Budapest, Teréz krt. 46.) felperesnek a dr. Oláh Krisztina jogtanácsos által képviselt Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa (1015 Budapest, Ostrom u. 23-25., hivatkozási szám: JI-1139/2005.) alperes ellen hírközlési ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2005. évi július hó

06. napján kelt 7.K.32.865/2004/11. számú végzése ellen a felperes által 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

végzést:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Ez ellen a végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság a pert megszüntette. Az irányadó tényállás szerint az alperes DH-8451-6/2004. számú határozatát a felperes 2004. augusztus 03. napján vette át. A határozat rendelkező részében foglalt tájékoztatás szerint: „A döntés felülvizsgálatát a kézbesítést követő 15 napon belül — a Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsához 3 példányban benyújtott - keresettel a Fővárosi Bíróságtól lehet kérni”. A felperes keresetlevelét 2004. augusztus 18. napján postára adottan az alperesnél terjesztette elő, amely 2004. augusztus 19. napján került érkeztetésre.

Az elsőfokú bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 157. §-ának a) pontja alapján, figyelemmel a Pp. 130. §-ának (1) bekezdés h) pontjára is a pert megszüntette. Indokolása szerint a felperesnek a Legfelsőbb Bíróság 4/2003. számú Polgári jogegységi határozata (a továbbiakban: PJE) értelmében a keresetlevelet a határozat átvételétől számított 15 napon belül kellett volna előterjeszteni oly módon, hogy az az első fokon eljáró közigazgatási szervhez megérkezzen. Ezzel szemben a felperes a keresetlevelét 2004. augusztus 19. napján érkeztetetten nyújtotta be már elkésztetten az alpereshez és igazolási kérelemmel nem élt.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság végzésének hatályon kívül helyezését kérte új eljárásra való utasítás mellett azzal, hogy a perbeli ügyben az Eht. 46. §-ának (1) bekezdése értelmében a tanácshoz kellett 15 napon belül benyújtani a keresetlevelet, így a 2004. augusztus 18. napján postán feladott keresetlevél - a PJE értelmezésén alapulóan - szabályosan előterjesztettnek minősül, így nem lehet helye elkésztettségre hivatkozással a per megszüntetésének. Kifejtette, miszerint a határozat bírósági felülvizsgálatára irányuló keresetindítási jogot az Eht. 46. §-ának (1) bekezdése lényegében az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) 72. §-ának (1) bekezdésében meghatározott jogérvényesítéssel azonos módon szabályozza. Ennek oka, hogy az Eht. a hatóság eljárására háttérjogszabályként az Áe.-t rendeli alkalmazni, így a keresetindításra vonatkozó speciális szabályok az Áe. rendelkezésein alapulnak. Az Eht. 46. §-ának (4) bekezdése egyértelmű a tekintetben, hogy a Pp. XX. fejezetének szabályait csak a hírközlési hatóság határozatának felülvizsgálata iránti kereset alapján indult eljárásban kell alkalmazni, vagyis a Pp. szabályai kizárólag a bírósági felülvizsgálat iránti eljárásban érvényesek. A keresetlevelének az alpereshez történő benyújtása a közigazgatási szerv

előtt teljesítendő eljárási cselekménynek tekintendő, azaz nem minősül a közigazgatási per részének. Mindezek alapján a keresetlevelének a tanácshoz történő előterjesztésére az Eht. 23. §-ában kifejezetten hivatkozott Áe. szabályokat kell továbbra is alkalmazni. Kiemelte, hogy az Eht. nem tartalmaz külön rendelkezéseket a határidők számítására vonatkozóan, ezért az Áe. 3. §-ának (6) bekezdésére, továbbá 60. §-ára tekintettel a határozat bírósági felülvizsgálatára irányuló és a közigazgatási szervnél benyújtandó keresetlevelét tekintetében is alkalmazni szükséges az Áe. 39. §-ának (3) bekezdésében foglalt szabályt, amely szerint a beadvány előterjesztési idejeként a postára adás napját kell tekinteni. Ezt támasztja alá az is, hogy a PJE kifejezetten csak a Pp. 105. §-ának (4) bekezdésében foglaltakról rendelkezik, de nem tér ki az Áe. 39. §-ának (3) bekezdésének alkalmazási körére, melyből következően a jelen ügyben továbbra is ennek van helye a keresetindítás tekintetében. Álláspontja szerint a PJE kizárólag azon keresetlevelek benyújtási határidejére vonatkozik, amelyeket közvetlenül a bíróságnál kell előterjeszteni, így az abban foglalt értelmezés nem terjeszthető ki a közigazgatási szerveknél benyújtandó keresetlevelekre. Értelmezése szerint az alperesi határozat elleni keresetlevelre nem vonatkozhat a PJE, hiszen az anyagi jogi érvényesítés a közigazgatási eljárás során megtörtént, míg a bírósági felülvizsgálatra irányuló kérelem egy eljárási jogi lehetőség. A PJE a 2003. évi Magyar Közlöny 15 1. számában kihirdetésre kerül t, azonban nem kapott megfelelő nyilvánosságot sem a jogoktatás területén, sem a szakpublizistikában. Megjegyezte, miszerint a Magyar Ügyvédi Kamara által kiadott folyóiratban mindeztideig nem jelent meg, ugyanakkor a 2004-es Polgárjogi szakvizsga követelmények között sem szerepel a PJE. Mindeneknek megfelelően a PJE közigazgatási perekben történő alkalmazása esetén tömegesen fordulhat elő az a helyzet, hogy a keresetleveleket a bíróság gyakorlatilag a felperes önhibáján kívül felmerülő okból utasítja el. Gyakorlati megfontolások körében utalt arra, hogy a postán benyújtott keresetleveleknek a határidő utolsó napján a hivatali időn belül történő kézbesítésére nincs garancia. Ezzel következően a keresetindítási határidők ezáltal tovább rövidülnének azzal az idővel, amely a keresetlevél személyes benyújtásához, azaz a bíróság székhelyére történő utazáshoz szükséges. Mindez nyilvánvalóan sértené a felperesi pozícióban lévő személyeknek a jogorvoslathoz való garanciális jogát.

Az alperes a fellebbezés elutasítása mellett az elsőfokú bíróság végzésének helybenhagyását kérte, hivatkozva a PJE alkalmazásával összefüggésben kialakult bírói gyakorlatra. Kiemelte, miszerint az alperesi határozat elleni kereset benyújtására megszabott határidő nem a Pp.-ben, hanem az Eht.-ban mint anyagi jogszabályban biztosított, amely alapján a döntés kézhezvételének napjától számított 15 napon belül lehet joghatályosan keresettel élni az alpereshez benyújtva. Az anyagi jogi keresetindítási határidő legutolsó napjára - amint a fellebbezett végzés indokolása is tartalmazza -, nem az Áe. és nem a Pp. felperes által felhívott szabályai vonatkoznak, vagyis nem a

postára adás az előterjesztés napja, hanem a tényleges beérkezés időpontja az irányadó. Nem helytálló a felperes azon érvelése, miszerint a PJE nem terjed ki a közigazgatási szerveknél benyújtandó keresetlevélre, mivel nem a beadás helye, címzése az irányadó, hanem az anyagi jogszabály által meghatározott helyre beérkezés a döntő az ott megadott határidőn belül. A keresetindítási határidők rövidülésére való hivatkozás, valamint a szakmai nyilvánossággal összefüggésben kifejtett álláspont felperes vonatkozásában nem lehet a fellebbezés kedvező elbírálásának jogalapja.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló peradatokból okszerű következtetésre jutott, jogi okfejtésével a másodfokú bíróság mindenben egyetértett. A felperes fellebbezésében olyan új tény, vagy körülményt nem jelölt meg, amely fellebbezése kedvező elbírálását eredményezhetné.

A fellebbezésben foglaltakra utalással mutat rá a Fővárosi Ítéltábla, hogy jelen ügy elbírálása szempontjából a Legfelsőbb Bíróság 4/2003. PJE. számú jogegységi határozata alkalmazható volt, mivel azt 2003. december 21. napján tették közzé.

Az elsőfokú bíróság helyes következtetésre jutott abban, hogy a keresetlevél előterjesztésére a Pp. 105. §-ának (4) bekezdésében foglaltakat nem lehetett alkalmazni, mert a jogszabályban meghatározott keresetindítási határidőkre nem vonatkoznak a bírósági eljárásban alkalmazandó határidő számítási szabályok. Ebből következően a keresetlevélnek a perindítási határidő utolsó napján a munkaidő végéig kellett volna beérkeznie a közigazgatási határozatot hozó szervhez. A felperes által 2004. augusztus 18. napján postára adott keresetlevél már elkészen érkezett az alpereshez. A felperes fellebbezésében előadottak a perindítási határidő elmulasztása tekintetében nem fogadhatók el, és nem mentesítik a határidőn túli perindítás jogkövetkezményei alól, különös tekintettel arra, hogy a mulasztás kimentésére igazolási kérelemmel nem élt. Ezért az elsőfokú bíróság a Pp. 157. §-ának a) pontja alapján, figyelemmel a Pp. 130. §-ának (I) bekezdés h) pontjára, a jogegységi határozat alkalmazása mellett jogszerűen szüntette meg a pert.

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. tv. 32. §-ának (4) bekezdése szerint a Legfelsőbb Bíróság jogegységi tanácsának „A Magyar Köztársaság nevében” hozott jogegységi határozatát a Magyar Köztársaság hivatalos lapjában, a Magyar Közlönyben közzé kell tenni, az a törvény 25. §-ának c) pontjában írtak értelmében a bíróságokra kötelező. Ezért sem az elsőfokú, sem a másodfokú bíróság nem mellőzhette a jogegységi határozatban írtakat.

Mindezek folytán a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 259. §-a szerint alkalmazandó Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntését helybenhagyta.

Az alperes a másodfokú eljárásban költségít nem kért, míg az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. §-ának (1) bekezdés a) pontja alapján illeték-

mentes, ezért e körben mellőzte a rendelkezést a Fővárosi Ítéltábla.

Budapest, 2006. évi január hó 26. napján

—————

2.Kf.28.527/2005/3. számú, a DH-333-34/2004. számú határozat bírósági felülvizsgálata, melyben a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja

A Fővárosi Ítéltábla
2.Kf.28.527/2005/3. szám

A Fővárosi Ítéltábla a Csömör Ügyvédi Iroda – ügyintéző: dr. Csömör Magdolna ügyvéd (1094 Budapest, Viola u. 16-18. - levelezési cím: 2042 Budaörs, Pf. 27.-) által képviselt Invitel Távközlési Szolgáltató Rt. (2040 Budaörs, Puskás T. u. 8-10.) felperesnek, a dr. Oláh Krisztina jogtanácsos által képviselt Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa (1015 Budapest, Ostrom u. 23-25., hivatkozási szám: JI-1138/2005.) alperes ellen hírközlési ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2005. évi szeptember hó 14. napján kelt 7.K.32.343/20051/8-V. számú végzése ellen a felperes által 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

végzést:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Ez ellen a végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság a pert megszüntette. Az irányadó tényállás szerint a felperes részéről benyújtott referencia összekapcsolási ajánlatot a hírközlési hatóság DH-333-34/2004. számú döntésében részben jóváhagyta, a jóvá nem hagyott részeket a határozat rendelkező részében I.-III. pontokban írtak szerint (annak tartalmát) megállapította.

A felperes keresetében az alperesi határozat rendelkező részének III. 1. - III. 4. pontjainak - és a határozat vonatkozó indokolásának - felülvizsgálatát kérte. Az elsőfokú bíróság az alperesnek a támadott határozat módosítására irányuló bejelentése alapján a per tárgyalását és az alperesi határozat végrehajtását felfüggesztette a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 337. §-ára hivatkozással. Az alperes az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) 61. § (1) és (3) bekezdései alapján saját hatáskörben eljárva hozta meg 2005. június 13. napján kelt DH-4806-612005. számú határozatát, amelyben korábbi döntése indokolását módosította. A felperes az indokolásában módosított határozat tekintetében is fenntartotta keresetét hivatkozva annak jogszabálysértő voltára. Az alperes a módosítást követően a bírósághoz beterveztett érdemi nyilatkozatában a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.191/2004/7.

számú döntésére hivatkozással a per megszüntetését kérte azzal, hogy a keresettel támadott határozatának bírósági felülvizsgálata kizárt.

Az elsőfokú bíróság a 2005. szeptember 14. napján tartott tárgyaláson a pert a Pp. 157. §-ának a) pontja alapján, figyelemmel a Pp. 130. §-ának (i) bekezdés b) pontjára és utalással a Legfelsőbb Bíróság KK. 32. számú állásfoglalására megszüntette. Részletesen ismertette az alperes által hivatkozott másodfokú végzés jogi indokolását azzal, hogy azt mint autentikus jogértelmezést követve az abban foglalt jogi érvelést jelen ügyre is irányadónak tekintette.

A felperes fellebbezésében a végzés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság érdemi tárgyalásra való utasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a közigazgatási eljárásban hozott határozat elleni jogorvoslati jogosultság olyan alkotmányos jog, amelyet az Áe. is deklarált alapelvei között, továbbá főszabályként az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény (a továbbiakban: Eht.) is biztosít. A jogorvoslatihoz való jog csak kivételesen és garanciális okokból, és csak törvényben szabályzott esetekben korlátozható. Az Áe. 72. §-ának (4) bekezdése nem zárja ki véglegesen az ügyfél jogorvoslati jogát, az nem vész el, hanem azt a törvényben meghatározott esetben ideiglenes jelleggel csak korlátozza és azt vélelmezi, hogy az ideiglenes határozat tárgyában jogszabályban megállapított határidőben az államigazgatási eljárást lezáró végleges érdemi határozat hozatalára kell, hogy sor kerüljön, amely ellen már jogszerűen meg kell illesse az ügyfelet az Alkotmányban is biztosított jogorvoslati joga, így az adott esetben a bírósági felülvizsgálat lehetősége is. Hangsúlyozta, hogy az Eht. 172. § (1) bekezdésében előírt törvényi kötelezettségének tett eleget, amikor 2004. január 15. napjáig jóváhagyásra benyújtotta referenciaajánlatát, amelynek elfogadása tárgyában hozta meg a hírközlési hatóság a perben támadott majd módosított döntéseit. A referenciaajánlatot részben jóváhagyó, annak tartalmát részben megállapító közigazgatási határozatot eredményező közigazgatási eljárás a hírközlési hatóságnál befejeződött, ugyanis a referenciaajánlat elfogadása tekintetében véglegesen lezáró érdemi döntésként került meghozatalra a DH-333-34/2004. számú határozat. Kiemelten utalt arra, hogy időközben az alperes az Eht. 52. §-ában írt eljárása keretében 2005. május 17. napján DH-664-138/2005. és DH-664-140/2005. számon határozatokat hozott a piacmeghatározás, valamint a jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltatók azonosítása és kötelezettségeinek előírása tárgyában. Ezeknek a döntéseknek egyike sem tartalmaz kifejezett érdemi rendelkezést arra irányulóan, hogy a felperesi szolgáltatónak biztosított volna a DH-333-34/2004. számú határozattal szembeni jogorvoslati joga, melyből következően azokkal nem nyelt meg az ezen határozat ellen jogorvoslati jogosultsága. A jogorvoslatihoz fűződő alkotmányos joga így elveszett, és ez nyilvánvalóan ellentétes az Áe. 72. §-ának (4) bekezdés c) pontjában is megfogalmazott jogalkotói szándékkal, amely alapján ez a jog az adott ügyben nem elvi jellegű,

hanem lényegében csak nyugszik, s majd a végleges érdemi döntés ellen kell hogy megillesse az ügyfelet. Álláspontja szerint kifejezett specifikus anyagi jogi törvényi felhatalmazás hiányában az alperes, mint az adott közigazgatási eljárásra kizárólag hatásközzel és illetékességgel rendelkező hatóság által érdemi végleges közigazgatási döntésként meghozott, majd módosított DH-333-34/2004. számú határozatot a bíróság utólagosan nem jogosult ideiglenes határozattá minősíteni.

Az alperes észrevételében a fellebbezés elutasítását kérte fenntartva azirányú álláspontját, hogy DH-333-34/2004. számú határozata vonatkozásában az Áe. 72. §-ának (4) bekezdés c) pontja szerinti feltételek fennállnak.

A felperes Fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló peradatokból okszerű következtetésre jutott, jogi okfejtésével a másodfokú bíróság egyetértett. A felperes fellebbezésében olyan, a döntés jogszerűségét megdöntő indokot felhozni nem tudott, amely a végzés megváltoztatását megalapozná, olyan új tényt vagy körülményt nem jelölt meg, amely fellebbezése kedvező elbírálását eredményezhetné.

A Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának KK. 34. számú állásfoglalása szerint a Pp. XX. fejezetének rendelkezései alá tartozó közigazgatási per tárgya a közigazgatási szerv döntése. A közigazgatási bíráskodás kiterjesztéséről szóló 1991. évi XXVI. törvénnyel módosított Áe. 72. §-árak (1) bekezdésében és a Pp. 324. §-ának (2) bekezdés a) pontjában foglaltak értelmében az ügyfél az államigazgatási hatósági (közigazgatási) ügy érdemében hozott határozat felülvizsgálatát kérheti jogszabálysértésre hivatkozással. Az alperes perbeli határozatát a felperes csak részben, a III. pont szerinti „díjak” tekintetében támadta, amely díjakat a felperes - az alperes rendelkezése folytán - a referenciaajánlat hatályba lépésétől, 2004. június 15-től volt köteles alkalmazni. Az Áe. hatálya alá tartozó hatósági határozatok esetében a bírósági út kizárására csak kivételesen, az Áe-ben felsorolt esetekben kerülhet sor. Az Áe. 72. §-ának (4) bekezdés c) pontja ezzel összefüggésben úgy rendelkezik, hogy nincs helye az államigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatának, ha a határozat ideiglenes jellegű és jogszabályban meghatározott határidőn belül végleges határozatot kell hozni. Vizsgálni kell ezért, hogy a díj megállapítását tartalmazó határozat tekintetében alkalmazandó-e az Áe. 72. §-ának (4) bekezdés c) pontja. A jogalkotó az Eht-ből kitűnő szándéka szerint annak hatályba lépését követően, 2004. január 01. napjától 2004. szeptember 01. napjáig kívánta átmeneti időszakra alkalmazandó feltételekkel az ellenérték/díj megállapítását szabályozni. A halóság eljárása a perbeli esetben a távbeszélő szolgáltatások piacán jelentős piaci erővel rendelkező felperes összekapcsolásra vonatkozó referenciaajánlatának, azon belül a szolgáltatások árának (és alkalmazási feltételeinek) jóváhagyására irányult az átmeneti rendelkezések címszó alatt található jogszabályi rendelkezések keretei között [Eht. 172. § (1) és (3) bek.].

Az volt a perben eldöntendő kérdés tehát, hogy az Eht. 172. §-a tárgyában hozott alperesi határozat olyan ideiglenes jellegű határozatnak minősül-e amelynek bírói felülvizsgálata az Áe. 72. §-ának (4) bekezdés c) pontja alapján kizárt, avagy az érdemben felülvizsgálható.

Az Eht. 164. §-ának (1) bekezdése szerint - a (2) és (3) bekezdésben meghatározott rendelkezések kivételével - 2004. január 1-jén lépett hatályba; a hatályba lépéssel, egyes jogszabályok hatályon kívül helyezésével kapcsolatos rendelkezéseket az Eht. 164-167. §-ai tartalmazzák.

Átmeneti rendelkezések címszó alatt az Eht. 168-181. §-ai az úgynevezett jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltatókra (JPE szolgáltatókra) irányadó szabályokat tartalmazzák, utalással az Eht. 168. §-ának (1) bekezdésében meghatározott időpontra.

Az Eht. 168. §-ának (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy az e törvény hatálybalépésekor valamely meghatározó piacon jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltatóra az e törvényben vagy 2003. december 31-én hatályos, vagy azt követően hatályba lépő más jogszabályban az ilyen szolgáltatóként történt azonosítására tekintettel megállapított kötelezettség - a jelen törvény szerinti eltérésekkel - addig az időpontig alkalmazandó, amikor a hatóság által az 52. § szerint meghatározott, az adott meghatározó piac helyébe lépő valamennyi érintett piacon a hatóságnak a jelentős piaci erővel rendelkező bármely szolgáltatóra az e törvény hatálybalépését követően első alkalommal kötelezettséget előíró határozata szerinti, az 55. § (2) bekezdésében meghatározott átmeneti időszak eltelik.

Az Eht. 52. §-ának (1) bekezdése alapján az alperes azonosítja az érintett piacokat; elemzi az érintett piacokon fennálló versenyt, illetve annak hatékonyságát, és amennyiben azokon a verseny nem kellően hatékony, azonosítja az érintett piacokon a jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltatót, illetve szolgáltatókat; valamint a jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltatóra, illetve szolgáltatókra a XI-XIV. fejezetben foglalt kötelezettségek közül a piacelemzés alapján feltárt versenyt korlátozó akadályok által indokolt, azokkal arányos, legalább egy kötelezettséget ír elő, vagy a jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltatóra korábban, az e bekezdés szerinti piacelemzés első elvégzését megelőzően jogszabályban, illetve azt követően a hatóság határozatában megállapított legalább egy kötelezettséget fenntart, illetve módosítja azt.

Az Eht. 55. §-ának (1) bekezdése értelmében amennyiben az alperes megszünteti egy szolgáltató jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltatóként való azonosítását, határozatában az ilyen szolgáltatót a jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltatóként való azonosítására tekintettel terhelő valamennyi, az alperes, illetve az elsőként elvégzett piacelemzés és kötelezettségek megállapításával kapcsolatos eljárás megkezdésének időpontjában hatályos jogszabály által megállapított kötelezettség alkalmazását megszünteti. A (2) bekezdés szerint továbbá az alperes a jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltatót terhelő kötelezettség módosításáról vagy megszüntetéséről rendelkező határozatában a módosításra, illetve

magszüntetésre kerülő kötelezettséget megfelelő átmeneti időtartamra (amely legalább 30 nap, de legfeljebb 120 nap) hatályban tarthatja.

Az Eht-nek az elintézési határidőkre vonatkozó 44. §-ának (4) bekezdése alapján az 52-55. §-ok szerinti, piacelemzővel, piacelemzéssel és a jelentős piaci erejű szolgáltatók számára előírható kötelezettségek előírásával kapcsolatos eljárásokra kizárólag az (5) bekezdés szerinti határidők vonatkoznak. Az (5) bekezdés értelmében pedig a hatóság az 52-55. § szerinti eljárást lezáró határozatát, illetve határozatait első alkalommal legkésőbb 2004. szeptember 1-jéig, második alkalommal legkésőbb 2006. január 1-jéig, azt követően minden év január 1-jéig hozza meg.

A fenti jogszabályhelyek egybevetése alapján a másodfokú bíróság álláspontja az, hogy az Eht. 168. §-ának (1) bekezdésében meghatározott időszak 2004. szeptember 1. napjáig tart(ott); eddig az időpontig kell(ett) az alperesnek a hírközlésről szóló korábban hatályos, 2001. évi XL. törvény (a továbbiakban: Hkt.) alapján azonosított 4 hírközlési piac helyett az Eht. szerinti ennél több érintett piac(ka)t azonosítania, meghatároznia a törvény rendelkezéseinek megfelelően. Ebből következően a másodfokú bíróság értelmezése alapján az Eht. 168. §-ának (1) bekezdésében meghatározott átmeneti időszak az Eht. szerinti szabályozásra való - végleges - áttérés előtti ideiglenes jellegű közbülső időszak.

Az Eht. 172. §-ának (1) bekezdése szerint az Eht. hatálybalépésekor a távbeszélő (illetve bérelt vonali) szolgáltatások piacán jelentős piaci erővel rendelkező, és ezen időpontot megelőzően ezen szolgáltatások nyújtásához szükséges elektronikus hírközlő hálózattal rendelkező szolgáltató összekapcsolásra vonatkozó referenciaajánlatot köteles összeállítani, melynek kötelező tartalmát a (3) bekezdés határozza meg. Ez a referenciaajánlat azonban nem azonos az Eht. 52. §-ának (1) bekezdése alapján jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltatóként azonosított szolgáltató által az Eht. 58. §-a alapján benyújtandó referenciaajánlattal — tartalmában sem -, inerte azt az átmeneti időszakot követően, az Eht. alapján jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltatóként azonosított szolgáltató köteles benyújtani.

Mindebből a másodfokú bíróság álláspontja alapján is az következik, hogy a perbeli, az Eht. 172. §-án alapuló referenciaajánlatot jóváhagyó, illetve annak tartalmát - a díjak, árak tekintetében - részben megállapító alperesi döntés ideiglenes jellegű volt és olyan ideiglenes (átmeneti, közbülső) időszakra vonatkozott, amelyet követően az alperesnek a törvényben meghatározott időn belül végleges döntést kell(ett) hoznia. Ez egyébként a felek által sem vitatottan a felperes esetében meg is történt (az ezzel kapcsolatos késedelem irreleváns a jelen ügy tekintetében). Az Eht. 168. §-ának (1) bekezdése szerinti átmeneti időszak eltelte után a megváltozott piaci körülményekre tekintettel az új jogszabályi rendelkezések alapján kell a referenciaajánlatot benyújtani.

A másodfokú bíróság mindezeket értékelve úgy ítélte meg, hogy az Áe. 72. §-ának (4) bekezdés e) pontja szerinti

feltételek fennállnak, ezért az alperesi módosított határozat bírósági felülvizsgálata kizárt.

Jogszerűen állapította tehát meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes perbeli DH-333-34/2004. számú (módosított) határozata olyan ideiglenes jellegű döntésnek minősül, amelynek bírósági felülvizsgálata az Áe. 72. §-ának (4) bekezdés c) pontja alapján kizárt tekintettel arra, hogy a határozat (megállapítás) ideiglenes jellegű volt, és olyan ideiglenes (átmeneti, közbülső) időszakra vonatkozott, amelyet követően a hírközlési hatóságnak a törvényben meghatározott időn belül (végleges) döntést kellett hoznia. A bíróság az alperes jogorvoslati tájékoztatásához nincs kötve, az ügyfél által benyújtott keresetet az Áe. és a Pp. szabályainak megfelelően kell elbírálnia, illetőleg a keresetindítás lehetőségét vizsgálnia. Az a tény, hogy a hírközlési hatóság tévesen bírói út igénybevételéről tájékoztatta a felperest, a bíróság hatáskörét nem alapozza meg, és ugyancsak nem érinti az a felperesi hivatkozás sem, mely szerint a perbeli döntést követően meghozott határozataiban az alperes kifejezetten nem rendelkezett a jogorvoslati jog biztosításáról a DH-333-34/2004. számú döntés tekintetében, mert ez a jogérvényesítés lehetőségét nem nyitja meg, de nem is zárja ki. A perbeli határozat vitatott rendelkezései (a díjakról) 2004. június 15-től voltak alkalmazandók az Eht.

168. § (1) bekezdése szerinti időig (2004. szeptember 1-ig), azaz átmeneti időre, ideiglenesen. Az az alperesi döntés minisítését nem befolyásolja, hogy az alperes esetleg később hozta meg az ezen időszakot lezáró végleges határozatát, de az sem, ha kötelezettségként a vitatott díjak további (30 de legfeljebb 120 napos) alkalmazását írta elő. Az ezen végleges döntés elleni perben pedig módja van (lehet) a felperesnek arra, hogy a jelen perben is vitatott díjak jogszerűségét keresettel támadja.

Mindezek folytán a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 259. §-a szerint alkalmazandó Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

Az alperes a másodfokú eljárásban költséget nem kért, így annak megfizetéséről, valamint az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. §-ának (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes eljárásra figyelemmel a fellebbezési illeték viseléséről nem kellett rendelkeznie a Fővárosi Ítéltáblának.

Budapest, 2006. évi február hó 09. napján

2.Kpkf.52.165/2005/5. számú, a DH-333-34/2004. számú határozat bírósági felülvizsgálata, melybe a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését részben megváltoztatja és a felperes végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmét elutasítja

A Fővárosi Ítéltábla

2.Kpkf.52.165/2005/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla a Csömör Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Csömör Magdolna (1094 Budapest, Viola u.

16-18., levélcím: 2042 Budaörs, Pf. 27.) ügyvéd által képviselt Invitel Távközlési Szolgáltató Rt. (2040 Budaörs, Puskás T. u. 8-10.) felperesnek, a dr. Oláh Krisztina jogi előadó által képviselt Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa (1015 Budapest, Ostrom u. 23-25., hivatkozási szám: JI-1138-4/2005) alperes által, hírközlési ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében, a Fővárosi Bíróság 2005. évi június hó 03. napján kelt 7.K.32.216/2004/8-I. számú végzése ellen az alperes által előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

végzést :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzésének fellebbezéssel nem támadott rendelkezését nem érinti, fellebbezéssel támadott rendelkezését megváltoztatja és a felperes végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy - az illetékhivatal külön felhívására - fizessen meg az államnak 12.000 (azaz tizenkettőezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen a végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság a felperes végrehajtás felfüggesztésére irányuló kérelmének helyt adott. Az irányadó tényállás szerint az alperes 2004. június 11-én kelt DH-333-34/2004. számú határozatával a felperes referenciaajánlatát az alkalmazandó díjakra vonatkozóan módosította, egyebekben jóváhagyta.

A felperes keresetében elsődlegesen a határozat III/1-4. pontjainak hatályon kívül helyezését és e körben a hatóság új eljárásra kötelezését kérte arra hivatkozással, hogy az azokban szereplő díjak jogszabálysértő módon kerültek megállapításra, és a hozzájuk kapcsolódó indokolás is sérti a jogszabályokat.

A felperes keresetével egyidejűleg a határozat végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelmet is előterjesztett arra alapítottnan, hogy a végrehajtás számára súlyos bevételkiest eredményezne.

Az alperes előkészítő iratban a kereset elutasítását kérte, mert álláspontja szerint az mindenfajta tény- és jogalapot nélkülöz.

Az elsőfokú bíróság a felperes végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmét 5. számú végzésével elutasította.

A 2005. június 3-án tartott tárgyaláson az alperes bejelentette, hogy határozatának indokolását és ennek megfelelően a rendelkező részét, a keresetben foglaltakra tekintettel is pontosítani kívánja, és az ehhez szükséges időre kérte a tárgyalás elhalasztását.

A felperes a hírközlési hatóság bejelentésére figyelemmel ismételtén kérte a végrehajtás felfüggesztését arra való hivatkozással, hogy amennyiben a bíróság időt biztosít az alperesnek a döntés módosítására, ez lényegében annak elismerését jelenti, hogy a határozat jogszabálysértő, tehát indokolt annak végrehajtása felfüggesztése.

Az elsőfokú bíróság a per tárgyalását 30 napra felfüggesztette, egyben elrendelte az alperesi határozat végre-

hajtásának felfüggesztését. Döntése indokolása szerint a módosításra váró határozat jogszabálysértő volta valószínűsíthető, és ez olyan különös méltánylást érdemlő körülmény, amely indokolja a végrehajtás felfüggesztését.

Az alperes fellebbezésében a határozat hatályon kívül helyezését kérte utalva arra a töretlenül érvényesülő bírói gyakorlatra, miszerint önmagában a határozat jogszabálysértő voltára való hivatkozás nem alapozhatja meg a végrehajtás felfüggesztését. A felperes pedig ezen túlmenően olyan különös méltánylást érdemlő körülményt nem valószínűsített, amely a végrehajtás felfüggesztését eredményezhetné.

A felperes észrevételében a végrehajtást felfüggesztő végzés helybenhagyását kérte.

Az alperes fellebbezése — az alábbiak szerint - alapos.

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) perindítás idejére figyelemmel alkalmazandó 332.§-ának /3/ bekezdése értelmében a bíróság a közigazgatási határozat végrehajtásának felfüggesztését az eljárás folyamán bármikor - már a tárgyalás kitűzése előtt is - akár hivatalból, akár kérelemre elrendelheti. A Legfelsőbb Bíróság KK 14. számú állásfoglalásában kimondta, hogy a bíróság a közigazgatási határozat végrehajtásának felfüggesztését különösen akkor rendelheti el, ha

- a) a határozat azonnal végrehajthatóvá nyilvánítása jogszabályt sért, illetőleg
- b) ha a felfüggesztést különös méltánylást érdemlő vagy egyéb jelentős körülmények indokolják vagy
- c) ha a végrehajtás a fél számára súlyos hátrányt előidézhető következményekkel járhat.

Az eljárás során előterjesztett kérelmekre is alkalmazandó a Pp. 164.§-ának /1/ bekezdése, amely szerint a per (kérelem) eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el.

Tévedett az elsőfokú bíróság akkor, amikor a végrehajtás felfüggesztésére irányuló kérelemnek - a felperes állítását elfogadva - arra alapítottan adott helyt, hogy a határozat valószínűsíthetően jogszabálysértő. A közigazgatási határozat esetleges jogszabálysértő volta olyan körülmény, amelyre a Legfelsőbb Bíróság irányadó KK 14. számú állásfoglalása szerint nem alapozható végrehajtás felfüggesztése, mivel az a per érdemét érinti, amelyről a bíróságnak az eljárást befejező határozatában kell állást foglalnia.

Alaptalanul utal az elsőfokú bíróság döntése indokaként a Pp. 337. §-ára, mivel egy jövőbeni határozatra hivatkozással, amely tartalmilag nem szükségszerűen felel meg a felperes kereseti kérelmében foglaltaknak, nem függeszthető fel a határozat végrehajtása.

Kiemeli a másodfokú bíróság, hogy amennyiben a módosító határozat a kereseti kérelemben foglaltaknak nem teljes körűen tesz eleget, a fennmaradó vitatott részben a tárgyalás folytatását kell elrendelni. Ez olyan eljárásjogi helyzetet teremthet, amikor olyan határozat végrehajtásának felfüggesztése mellett van folyamatban az eljárás, amely már nem

képzí a per tárgyát, mert a per tárgya a módosító határozattal módosított határozat lesz. Az elsőfokú bíróság akkor járt volna el helyesen, ha a módosító határozat bevárásával dönt a végrehajtás felfüggesztése kérdésében.

Az elsőfokú bíróság eljárása során túlterjeszkedett a kereseti kérelemben és ezzel megsértette a Pp. 215. §-ában foglaltakat, mert a határozat egészére kiterjedően rendelte el a végrehajtás felfüggesztését annak ellenére, hogy a felperes csak a határozat egyes részeit támadta keresetében és csak a támadott rendelkezésekre irányulóan kezdeményezhette a végrehajtás felfüggesztését, és csak e körben volt lehetősége az elsőfokú bíróságnak a végrehajtás felfüggesztéséről jogszerűen dönteni.

Megállapította továbbá a másodfokú bíróság, hogy a felperes végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmével összefüggő állításait kellő részletességgel, megfelelően nem indokolta, az azok igazolásához szükséges bizonyítékokat nem terjesztette elő, és elmulasztotta megjelölni a kérelme jogalapját is.

A Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.28.527/2005/3. számú végzésével helybenhagyta az elsőfokú bíróság 7.K.32.343/2005/8-V. számú permegszüntető végzését (az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény 72. §-ának (4) bekezdés c) pontja szerinti feltételek fennállása folytán kizárt a bírói felülvizsgálat).

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését a Pp. 254.§-a szerint alkalmazandó Pp. 253. §-ának /2/ bekezdése alapján részben megváltoztatta és a felperes végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmét elutasította, fellebbezéssel nem támadott rendelkezéseinek érintése nélkül.

Az alperes a másodfokú eljárásban költséget nem kért, ezért e kérdésben a Fővárosi Ítéltábla mellezte a döntést, míg a felperes a 6/1986.(VI.26.) IM r. 13.§-ának /2/ bekezdése alapján köteles viselni a feljegyzett fellebbezési illetéket.

Budapest, 2006. évi február hó 9. napján

Közlemény

Az alábbi határozat bírósági felülvizsgálatát kérték:

DH-409-5/2006. számú, az elektronikus hírközlésre vonatkozó szabály megsértése ügyében hozott határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálatot kérte: GTS-Datanet Kft.

III. FŐRÉS: Nemzeti Hírközlési Hatóság Hivatala

Jogszabályfigyelés

2006. március-április hónapokban megjelent (M. K. 17-től 37-ig) , a hírközlési ágazatot érintő jogszabályok jegyzéke:

2006. évi XX. törvény	a frekvenciagazdálkodásról szóló 1993. évi LXII. törvény módosításáról (M.K.2006/17)
2006. évi XXXIV. törvény	egyes, az önkormányzatok működését érintő törvények módosításáról (M.K. 2006/21)
2006. évi XXXIX. törvény	az Európai Rádiótávközlési Hivatal (ERO) létrehozásáról szóló. Hágában, 1993. június 23. napján kelt Egyezmény és 2002. devember 17-én kelt Módosító Okiratának kihirdetéséről (M.K. 2006/22.
1/2006. (II. 28.) IHM rendelet	a szociálisan rászorult előfizetők részére az egyetemes elektronikus hírközlési szolgáltatás igénybevételéhez nyújtható támogatásra vonatkozó szabályokról szóló 19/2004. (VI. 12.) IHM rendelet módosításáról (M. K. 2006/24.)
2006. évi XLIX. törvény	a lobbitevékenységről (M. K. 2006/25)
7002/2006. BM irányelv	a belügyminiszter 7002/2006. (BK6.) BM irányelve a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény alkalmazása során lehetséges költségcsökkentő megoldásokról (M.K: 2006/30.)
57/2006. (III. 21.) Korm. rendelet	a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet módosításáról (M. K. 2006/31.)
59/2006. (III. 21.) Korm. rendelet	a frekvenciasávok nemzeti felosztásának megállapításáról szóló 346/2004. (XII. 22.) Korm. rendelet módosításáról (M. K. 2006/31.)
2/2006. (III. 21.) IHM rendelet	a frekvenciasávok felhasználási szabályainak megállapításáról szóló 35/2004. (XII. 28.) IHM rendelet módosításáról, (M. K. 2006/31.)
3/2006. (III. 21.) IHM rendelet	a felügyeleti díj mértékéről és a felügyeleti díjjal kapcsolatos adatszolgáltatásról és hatósági feladatokról szóló 15/2004. (IV. 24.) IHM rendelet módosításáról (M. K. 2006/31.)
71/2006. (IV. 3.) Korm. rendelet	a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2004. évi CV. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról (M. K. 2006/36.)
3/2006. (IV. 3.) TNM-GKM-KvVM együttes rendelet	az építőipari kivitelezési, valamint a felelős műszaki vezetői tevékenység gyakorlásának részletes szabályairól és az építési naplóról szóló 51/2000. (VIII. 9.) FVM-GM-KöViM együttes rendelet módosításáról (M. K. 2006/36.)
78/2006. (IV. 4.) Korm. rendelet	a frekvenciahasználati jogosultság megszerzését szolgáló árverés és pályázat szabályairól (M. K. 2006/37.)

Tájékoztatás a piacfelügyeleti eljárásokban a Nemzeti Hírközlési Hatóság által hozott és a hatóság honlapján 2006. március hónapban közzétett érdemi határozatokról

Sorszám	Szolgáltató/Igénybevevő forgalombahozó/forgalmazó	Tárgy
Elsőfokú határozatok		
1.	Magyar Posta Zrt.	A Nemzeti Hírközlési Hatóság Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a Magyar Posta Zrt. által a postai szolgáltatási díjak körében alkalmazott kedvezményrendszerével kapcsolatos bejelentés tárgyában. (2006.03.01.)
2.	UPS Magyarország Kft.	A Nemzeti Hírközlési Hatóság Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a UPS Magyarország Kft. postai szolgáltatásának nyújtásával, illetve a magyar nyelvű Általános Szerződési Feltételek közzététele tárgyában. (2006.03.01.)
3.	TVnetwork Telekommunikációs Szolgáltató Rt.	NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a TVnetwork Telekommunikációs Szolgáltató Rt. szolgáltató ellen magánszemély kérelme alapján indított, vezetékes műsorjelelosztás és internet szolgáltatás minőségével, ÁSZF módosításával kapcsolatos tájékoztatás elmulasztása és telefonon történt hibabejelentés kezelésével kapcsolatban bírság kiszabása tárgyában. (2006.03.02.)
4.	Concorde Holding Rt.	NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a Concorde Holding Rt. ellen hivatalból indított, Concorde 902 típusú távbeszélő berendezés forgalomba hozatalának és forgalmazásának megtiltása, üzemeltetésből való kizárása és forgalomból való kivonása tárgyában. (2006.03.07.)
5.	Mercury Magyarország Impex Kft.	NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a Mercury Magyarország Impex Kft. ellen, a hatóság felhívásában foglaltak nem teljesítése miatt végrehajtási bírság kiszabása tárgyában. (2006.03.08.)
6.	Vodafone Magyarország Rt.	NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a Vodafone Magyarország Rt. szolgáltató ellen magánszemély kérelme alapján indított piacfelügyeleti eljárás, Passport roaming tarifára vonatkozó díjreklamáció tárgyában. (2006.03.09.)
7.	Magyar Telekom Rt.	NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a Magyar Telekom Rt. szolgáltató ellen magánszemély kérelme alapján indított piacfelügyeleti eljárás, a 19/2004. (VI.12.) IHM rendelet szerint nyújtott támogatás jogosulatlan igénybevételenek megállapítása tárgyában. (2006.03.09.)

8.	Magyar Telekom Rt.	NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a Magyar Telekom Rt. szolgáltató ellen magánszemély kérelme alapján indított piacfelügyeleti eljárás, a 19/2004. (VI.12.) IHM rendelet szerinti támogatás jogosultságának ellenőrzése tárgyában. (2006.03.09.)
9.	T-Mobile Magyarország Távközlési Rt.	NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a T-Mobile Magyarország Távközlési Rt. szolgáltató ellen bejelentés alapján hivatalból indított piacfelügyeleti eljárás, szolgáltatás megszüntetése tárgyában. (2006.03.09.)
10.	Magyar Telekom Távközlési Rt.	NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a Magyar Telekom Távközlési Rt. szolgáltató ellen magánszemély kérelme alapján indított piacfelügyeleti eljárás, számlapanasz tárgyában. (2006.03.09.)
11.	T-Online Rt.	NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a T-Online Rt. szolgáltató ellen magánszemély kérelme alapján indított piacfelügyeleti eljárás, hibabejelentések kezelése tárgyában. (2006.03.09.)
12.	TVnet Kft.	NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a TVnet Kft. szolgáltató ellen magánszemély kérelme alapján indított piacfelügyeleti eljárás, hibabejelentések kezelése tárgyában. (2006.03.09.)
13.	Magyar Telekom Rt.	NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a Magyar Telekom Rt. szolgáltató ellen magánszemély kérelme alapján indított piacfelügyeleti eljárás, hibabejelentések kezelése tárgyában. (2006.03.09.)
14.	T-Online Magyarország Rt.	NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a T-Online Magyarország Rt. szolgáltató ellen magánszemély kérelme alapján indított piacfelügyeleti eljárás, ADSL minőségi és ÁSZF módosítás tárgyában. (2006.03.09.)
15.	T-Online Magyarország Rt.	NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a T-Online Magyarország Rt. szolgáltató ellen magánszemély kérelme alapján indított piacfelügyeleti eljárás, felmondás tárgyában. (2006.03.09.)
16.	Magyar Telekom Rt.	NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a Magyar Telekom Rt. szolgáltató ellen magánszemély kérelme alapján indított piacfelügyeleti eljárás, távbeszélő állomás késedelmes áthelyezésének tárgyában. (2006.03.09.)
17.	Vitech-UNO Kft.	NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a Vitech-UNO Kft. szolgáltató ellen magánszemély kérelme alapján indított piacfelügyeleti eljárás, szolgáltatás bejelentés, valamint ÁSZF vizsgálata tárgyában. (2006.03.09.)

18.	Birján község Önkormányzata	Az NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság – felhívó határozata Birján község Önkormányzata ellen Felhívás jogszerű magatartás tanúsítására tárgyában. (2006.03.10.)
19.	Magnew Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.	Az NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság – forgalomba hozatalt megtiltó határozata a Magnew Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. ellen az RF Wheel 2,4 GHz játékvezérlő forgalomba hozatalának megtiltása és forgalomból való kivonásának elrendelése tárgyában. (2006.03.10.)
20.	T-Com Rt.	Az NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság – ténymegállapító határozata a T-Com Rt.-vel kapcsolatban magánszemély kérelmére indított piacfelügyeleti eljárás tárgyában. (2006.03.10.)
21.	T-Online Magyarország Rt.	Az NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság – felhívó és bírság határozata a T-Online Magyarország Rt. ellen magánszemély kérelmére indított piacfelügyeleti eljárás tárgyában. (2006.03.10.)
22.	T-Online Magyarország Rt.	Az NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság – ténymegállapító határozata a T-Online Magyarország Rt.-vel kapcsolatban magánszemély kérelmére indított piacfelügyeleti eljárás tárgyában. (2006.03.10.)
23.	UPC Magyarország Rt.	Az NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság – felhívó határozata a UPC Magyarország Rt. ellen magánszemély kérelme tárgyában. (2006.03.10.)
24.	T-Com Rt.	Az NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság – ténymegállapító határozata a T-Com Rt.-vel kapcsolatban a Gamauf Bt. kérelmére indított piacfelügyeleti eljárás tárgyában. (2006.03.10.)
25.	FiberNet Kommunikációs Zrt.	Az NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság – bírság határozata a FiberNet Kommunikációs Zrt. ellen magánszemély kérelme tárgyában. A Szolgáltató fellebbezett, a határozat módosításra került 2006. március 13-án. (2006.03.10.)
26.	T-Online Magyarország Rt.	Az NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság – felhívó és bírság határozata a T-Online Magyarország Rt. ellen magánszemély kérelmére indított piacfelügyeleti eljárás tárgyában. (2006.03.10.)
27.	UPC Magyarország Kft.	NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a UPC Magyarország Kft. szolgáltató ellen magánszemély kérelme alapján indított piacfelügyeleti eljárás, telefon szolgáltatásával, hibaelhárításával és a reklamációk kezelésével kapcsolatos előfizetői panasz tárgyában. (2006.03.14.)

28.	INVITEL Távközlési Szolgáltató Rt.	NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata az INVITEL Távközlési Szolgáltató Rt. szolgáltató ellen magánszemély kérelme alapján indított piacfelügyeleti eljárás, közvetítíválasztás igénybevételével, a reklamáció szolgáltató általi kivizsgálásával kapcsolatos előfizetői panasz tárgyában. (2006.03.14.)
29.	Vodafone Magyarország Rt.	NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a Vodafone Magyarország Rt. szolgáltató ellen magánszemély kérelme alapján indított piacfelügyeleti eljárás, számhordozással kapcsolatos előfizető panasz tárgyában. (2006.03.14.)
30.	TVnetwork Telekommunikációs Szolgáltató Rt.	NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a TVnetwork Telekommunikációs Szolgáltató Rt. ellen magánszemély kérelme alapján indított piacfelügyeleti eljárás, KTV szolgáltatás minőségével kapcsolatos panasz elutasítása tárgyában. (2006.03.20.)
31.	TVnetwork Telekommunikációs Szolgáltató Rt.	NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a TVnetwork Telekommunikációs Szolgáltató Rt. ellen magánszemély kérelme alapján indított piacfelügyeleti eljárás, előfizetői szerződés megkötésével kapcsolatos panasz elutasítása tárgyában. (2006.03.20.)
32.	TVnetwork Telekommunikációs Szolgáltató Rt.	NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a TVnetwork Telekommunikációs Szolgáltató Rt. ellen magánszemély kérelme alapján indított piacfelügyeleti eljárás, kötbérigény elbírálás határidejének be nem tartása tárgyában. (2006.03.20.)
33.	T-Kábel Magyarország Kft.	NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a T-Kábel Magyarország Kft. ellen hivatalból indított piacfelügyeleti eljárás adatszolgáltatásra kötelező határozat tárgyában. (2006.03.20.)
34.	Magyar Posta Rt.	NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a Magyar Posta Rt. ellen magánszemély kérelme alapján indított piacfelügyeleti eljárás megszüntetése, nem az előírásnak megfelelő postai kézbesítés tárgyában. (2006.03.20.)
35.	Gamaxnet Informatikai Kft.	NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a Gamaxnet Informatikai Kft. ellen hivatalból indított, 3e-525C-2 típusú WLAN berendezés forgalomba hozatalának megfelelősége tárgyában. (2006.03.20.)

36.	HUNGAROTEL Rt.	NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a 19/2004. (VI.12.) IHM rendelet szerinti támogatás jogosultságának ellenőrzése a HUNGAROTEL Rt. által átadott előfizetői kérelmek és mellékleteik alapján. (2006.03.20.)
37.	Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Rt.	NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Rt. ellen magánszemély kérelme alapján indított piacfelügyeleti eljárás, hívásrészletező lista kiadása vonatkozása tárgyában. (2006.03.22.)
38.	Magyar Posta Rt.	NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a Magyar Posta Rt. ellen magánszemély kérelme alapján indított piacfelügyeleti eljárás, megfelelő postai kézbesítés megállapítása tárgyában. (2006.03.22.)
39.	Magyar Posta Zrt.	NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a Magyar Posta Zrt. várakozási idő mérésére vonatkozó módszerleírásának jóváhagyása tárgyában. (2006.03.23.)
40.	Csepányi Kábel TV. Bt.	Az NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a Csepányi Kábel TV. Bt. ellen magánszemély kérelme alapján indított piacfelügyeleti eljárás, programcsomag eltérés tárgyában. (2006.03.23.)
41.	Uniport Rt.	Az NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata az Uniport Rt. ellen hivatalból indított, felhívás jogszerű magatartás tanúsítására, műsorelosztó szolgáltatás egyedi előfizetői szerződés kötése tárgyában. (2006.03.23.)
42.	Parisat Kft.	Az NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a Parisat Kft. ellen bejelentés alapján indított, jogosulatlan hírközlési szolgáltatás védelme miatti bejelentés tárgyában. (2006.03.23.)
43.	INVITEL Rt.	Az NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata az INVITEL Rt. ellen magánszemély kérelme alapján indított piacfelügyeleti eljárás, előfizetői szerződés megkötésével, felmondásával, beadványok kezelésével kapcsolatos panasz és bírság kiszabása tárgyában. (2006.03.23.)
44.	INVITEL Rt.	Az NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata az INVITEL Rt. ellen magánszemély kérelme alapján indított piacfelügyeleti eljárás, szolgáltatás és panaszkezelésének megfelelősége tárgyában. (2006.03.29.)

45.	Hungarotel Rt.	Az NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a Hungarotel Rt. ellen kérelem alapján indított piacfelügyeleti eljárás, szolgáltatásának és panaszkezelésének nem megfelelőségét állapítottuk meg és felszólítottuk a jogszerű magatartás tanúsítása tárgyában. (2006.03.31.)
46.	Magyar Telekom Rt.	Az NHH Hivatala - mint elsőfokú hatóság - határozata a Magyar Telekom Rt. ellen kérelem alapján indított piacfelügyeleti eljárás, ÁSZF-nek való megfelelőség, hosszú tartásidejű hívásból eredő minőségi kifogás tárgyában. (2006.04.04.)
Másodfokú határozatok		
47.	MATÁV Rt.	Az NHH Tanács Elnöke - mint másodfokú hatóság - határozata a MATÁV Rt. ADSL Komplex szolgáltatásával kapcsolatos panasz tárgyában. (2006.03.01.)
48.	TVnetwork Telekommunikációs Szolgáltató Rt.	NHH Tanács Elnöke - mint másodfokú hatóság - határozata a TVnetwork Telekommunikációs Szolgáltató Rt. által benyújtott fellebbezési eljárás tárgyában. (2006.03.02.)
49.	Magyar Telekom Rt.	NHH Tanács Elnöke - mint másodfokú hatóság - határozata a Magyar Telekom Rt. keresetlevelében foglaltak alapján saját hatáskörben felülvizsgált határozatának módosítása és az elsőfokú hatóság határozatának megváltoztatása tárgyában. (2006.03.07.)
50.	Concorde Holding Rt.	NHH Tanács Elnöke - mint másodfokú hatóság - végzése a Concorde Holding Rt. által benyújtott fellebbezés elutasítása tárgyában. (2006.03.07.)
51.	Magyar Posta Zrt.	NHH Tanács Elnöke - mint másodfokú hatóság - határozata a Magyar Posta Zrt. által a postai szolgáltatási díjak körében alkalmazott kedvezményrendszerrel kapcsolatos vizsgálat tárgyában. (2006.03.31.)

A határozatok megtekinthetőek a www.nhh.hu < tájékoztatás < piacfelügyelet menüpontnál.

Tájékoztatás a távközlési szolgáltatások bejelentése nyilvántartásba való bejegyzésének tényéről

Sorszám	Szolgáltató	Szolgáltatás
1.	Vivafone Kft.	Adathálózati VOIP szolgáltatás
2.	VIT Vezetői Információs Technológiák Alkalmazását Elősegítő Kft.	Internet szolgáltatás 2,4 és 5,8 GHz-en
3.	Activx Kereskedelmi és Szolgáltató Bt.	Internet szolgáltatás
4.	Szentesi Kábeltévé Kft.	Adathálózati és Internet szolgáltatás
5.	Mátra K.T.V. Szolgáltató Kft.	Vezetékes műsorelosztó szolgáltatás
6.	Star Plussz 2000 Távközlési, Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.	Internet szolgáltatás
7.	Network Professional Szolgáltató és Kereskedelmi Kft.	Internet szolgáltatás
8.	Fonetcom Kábel-TV, Telefon és Internet Szolgáltató Kft.	Internet szolgáltatás
9.	Járand Kereskedelmi és Szolgáltató Bt.	Internet szolgáltatás 2,4 és 5,6 GHz-en

Tájékoztatás a távközlési szolgáltatások bejelentése nyilvántartásból való törlésének tényéről

Sorszám	Szolgáltató	Szolgáltatás megnevezése	Törlés dátuma
1.	Silicium Számítástechnikai Szoftverfejlesztő és Szolgáltató Kft.	Osztott üzleti hálózati, dedikált üzleti, kapcsolásorientált, adathálózati, távközlési szolgáltatás	2006.03.21.
2.	Primatone Kft.	Adathálózati (Internet) szolgáltatás (VOIP)	2006.03.31.
3.	New Connection Kft.	Virtuális magánhálózati, Internet, adathálózati VOIP és bérelt vonali szolgáltatás törlése	2006.03.17.
4.	Free-Sys Kereskedelmi és Szolgáltató Bt.	Internet szolgáltatás	2006.03.28.

KÖZLÖNY

§

V. FŐRÉS: Egyéb információk, tájékoztatók

A Nemzeti Hírközlési Hatóság honlapján (<http://www.nhh.hu>) megtalálható információk

Nemzeti Hírközlési Hatóság:

Céginformáció

http://www.nhh.hu/menu1/m1_1.htm

Vezetők

http://www.nhh.hu/menu1/m1_2.htm

Elérhetőség

http://www.nhh.hu/menu1/m1_3.htm

Tevékenység

http://www.nhh.hu/menu1/m1_4.htm

Szervezet

<http://www.nhh.hu/elseo.htm>

Hírközlési Állandó Választottbíróóság

http://www.nhh.hu/menu7/m7_1.htm

Hírközlési Fogyasztói Jogok Képviselője

http://www.nhh.hu/menu8/m8_1.htm

A kéretlen betárcsázó programok elleni védelem

<http://www.nhh.hu/menu8/betarcsazo/problemaleiras.htm>

Közlemények:

A Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsának közleményei, döntései

http://www.nhh.hu/menu2/m2_1.htm

HDB közlemények

http://www.nhh.hu/menu2/m2_11.htm

Sajtóközlemények

http://www.nhh.hu/menu2/m2_2.htm

Központi Referencia Adatbázis

http://www.nhh.hu/menu2/m2_10.htm

Elektronikus aláírás

http://www.nhh.hu/menu2/m2_4.htm

Szolgáltatók

http://www.nhh.hu/menu2/m2_5.htm

Frekvenciagazdálkodás

http://www.nhh.hu/menu2/m2_6.htm

Tanúsítás

http://www.nhh.hu/menu2/m2_7.htm

Szám és címgazdálkodás

http://www.nhh.hu/menu2/m2_8.htm

Piaci információk:

Tanulmányok, elemzések

http://www.nhh.hu/menu3/m3_1.htm

Gyorsjelentések

http://www.nhh.hu/menu3/m3_2.htm

Tájékoztatók:

Üvegzebe

<http://www.nhh.hu/uvegzebe.htm>

HkT tájékoztatók

http://www.nhh.hu/menu4/m4_1.htm

Hatósági eljárások

http://www.nhh.hu/menu4/m4_2.htm

Műsorszórás

http://www.nhh.hu/menu4/m4_3.htm

Piacfelügyelet

http://www.nhh.hu/menu4/m4_4.htm

RTTE Információk

http://www.nhh.hu/menu4/m4_5.htm

Jogszabályok

http://www.nhh.hu/menu4/m4_6.htm

Szabványok

http://www.nhh.hu/menu4/m4_7.htm

Projektek

http://www.nhh.hu/menu4/m4_8.htm

Szolgáltatások:

Ügyfélszolgálat

http://www.nhh.hu/menu5/m5_1.htm

Linkek

http://www.nhh.hu/menu5/m5_3.htm

Webmaster

http://www.nhh.hu/menu5/m5_5.htm

Események:

Sajtó

http://www.nhh.hu/menu6/m6_2.htm

Rendezvények

http://www.nhh.hu/menu6/m6_3.htm

Kiadványok

http://www.nhh.hu/menu6/m6_4.htm

Hírközlési Értesítő

http://www.nhh.hu/menu6/m6_4/hirkert.htm

Hírközlési Főfelügyelet Éves Jelentés 2002

http://www.nhh.hu/menu6/m6_4/hifevesjel2002hun.pdf

Hírközlés-statisztikai évkönyv (tartalomjegyzék)

http://www.nhh.hu/menu6/m6_4/hiftartalom.pdf

UMTS:

Általános Információk

http://www.nhh.hu/menu9/m9_1.htm

Közlemények

http://www.nhh.hu/menu9/m9_2.htm

Pályázati felhívás

<http://www.nhh.hu/menu9/tender.pdf>

Beérkezett vélemények

http://www.nhh.hu/menu9/m9_3.htm

Újdonságok:

Csökkennek a Hungarotel összekapcsolási díjai is
http://www.nhh.hu/menu2/m2_2/2006/kozlem_06033_1.htm

- NHH Tanács döntései
A Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsának döntései folyamatos megjelenéssel
http://www.nhh.hu/menu2/m2_1.htm

- HDB Közlemények:
A Hírközlési Döntőbizottság közleményei
http://www.nhh.hu/menu2/m2_11.htm

- Sajtóközlemények:

Az NHH tovább erősíti a versenyt a vezetékes piacon
http://www.nhh.hu/menu2/m2_2/2006/kozlem_06030_3.htm

- Elektronikus aláírás:
Elektronikus aláíráshoz kapcsolódó jogszabályok folyamatos megjelenéssel
http://www.nhh.hu/menu4/m4_6/eat-rendeletek/eat_jogszab.htm

- Szolgáltatók:
2003. évi piac-felügyeleti és ellenőrzési terv
http://www.nhh.hu/menu4/m4_4/piacfelugy2003.pdf

- Frekvenciagazdálkodás:
http://www.nhh.hu/menu2/m2_6.htm
- Szám és címgazdálkodás:
Tájékoztatás a lekötés iránti kérelmekről (Folyamatos megjelenéssel)
<http://www.nhh.hu:7777/pls/portal30/HIFCIMWEB.MENU.show>

- Piaci információk:
Negyedéves monitoring jelentés (Tanulmányok, elemzések)
http://www.nhh.hu/menu3/m3_1.htm
Havonta megjelenő gyorsjelentések (Folyamatos megjelenéssel)
http://www.nhh.hu/menu3/m3_2.htm
- Tájékoztatás:
ORTT pályázatokhoz kapcsolódó helyi, körzeti TV és URH-FM rádió frekvenciatervek (Műsorszórás)
http://www.nhh.hu/menu4/m4_3/m4_3_ortt.htm

A Nemzeti Hírközlési Hatóság elérhetősége

Nemzeti Hírközlési Hatóság
Cím: 1015 Budapest, Ostrom utca 23-25.
Levelezési cím: 1525 Budapest Pf. 75.

Telefon: (1)457-7100
Telefax: (1)356-5520

Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa
Cím: 1015 Budapest, Ostrom utca 23-25.
Levelezési cím: 1525 Budapest Pf. 75.
Telefon: (1)457-7100
Telefax: (1)356-5520

A Nemzeti Hírközlési Hatóság és területi igazgatóságai telephelyeinek és ügyfélszolgálatainak nyitvatartási rendje

Nemzeti Hírközlési Hatóság Budapesti Igazgatóság
Cím: 1133 Budapest, Visegrádi utca 100.
Levélcím: 1376 Budapest 62. Pf. 997.
Telefon: (1)468-0500
Telefax: (1)468-0682
E-mail: uszi-budapest@nhh.hu

Nemzeti Hírközlési Hatóság Pécsi Igazgatóság
Cím: 7624 Pécs, Alkotmány utca 53.
Levélcím: 7601 Pécs Pf. 459.
Telefon: (72)508-800
Telefax: (72)508-808
E-mail: uszi-pecs@nhh.hu

Nemzeti Hírközlési Hatóság Debreceni Igazgatóság
Cím: 4025 Debrecen, Hatvan utca 43.
Levélcím: 4001 Debrecen Pf. 230.
Telefon: (52)522-122
Telefax: (52)417-857
E-mail: uszi-debrecen@nhh.hu

Nemzeti Hírközlési Hatóság Miskolci Igazgatóság
Cím: 3529 Miskolc, Csabai kapu 17.
Levélcím: 3501 Miskolc Pf. 391.
Telefon: (46)555-500
Telefax: (46)411-475
E-mail: uszi-miskolc@nhh.hu

Nemzeti Hírközlési Hatóság Szegedi Igazgatóság
Cím: 6721 Szeged, Csongrádi sgt. 15.
Levélcím: 6701 Szeged Pf. 689.
Telefon: (62)568-300
Telefax: (62)568-368
E-mail: uszi-szeged@nhh.hu

Nemzeti Hírközlési Hatóság Soproni Igazgatóság
Cím: 9400 Sopron, Kossuth L. utca 26.
Levélcím: 9401 Sopron Pf. 123.
Telefon: (99)518-500
Telefax: (99)518-518
E-mail: uszi-sopron@nhh.hu

NHH területi igazgatóságok ügyfélszolgálati nyitvatartási ideje

	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek
Budapesti Igazgatóság	13 ⁰⁰ - 18 ⁰⁰	9 ⁰⁰ - 15 ⁰⁰	9 ⁰⁰ - 15 ⁰⁰	zárva	9 ⁰⁰ - 13 ⁰⁰
Debreceni Igazgatóság	14 ⁰⁰ - 18 ⁰⁰	zárva	8 ⁰⁰ - 12 ⁰⁰	zárva	8 ⁰⁰ - 12 ⁰⁰
Miskolci Igazgatóság	14 ⁰⁰ - 18 ⁰⁰	zárva	8 ⁰⁰ - 12 ⁰⁰	zárva	8 ⁰⁰ - 12 ⁰⁰
Pécsi Igazgatóság	14 ⁰⁰ - 18 ⁰⁰	zárva	8 ⁰⁰ - 12 ⁰⁰	zárva	8 ⁰⁰ - 12 ⁰⁰
Soproni Igazgatóság	14 ⁰⁰ - 18 ⁰⁰	zárva	8 ⁰⁰ - 12 ⁰⁰	zárva	8 ⁰⁰ - 12 ⁰⁰
Szegedi Igazgatóság	14 ⁰⁰ - 18 ⁰⁰	zárva	8 ⁰⁰ - 12 ⁰⁰	zárva	8 ⁰⁰ - 12 ⁰⁰

KÖZLÖNY

§

**A Magyar Hivatalos Közlönykiadó
megjelentette**

**Zinner Tibor
Megfogyva és megtörve**

című kötetét. Köztudott, hogy Magyarországon, a XX. század „ötvenes” éveiben, majd a levert forradalmat követő megtorlás során kihirdetett törvénytörő ítéleteket, a közel sem független ítészek határozatait a rendszerváltás után semmissé nyilvánították. A magyar társadalom viszont vajmi keveset tud a különböző jellegű jogfosztást szenvedett jogászokon kívül arról, hogy forradalmat követő megtorlás végéig a magyar bírói, közjegyzői, ügyészi és ügyvédi kart, valamint a munkájukat segítő kollégákat mekkora vérveszteség érte.

Bárándy Péter, volt igazságügy-miniszter, 2003 márciusában bizottságot állított fel a legszélesebben értelmezhető „harmadik” hatalmi ágban tevékenykedőket ért sérelmek feltárására. A Zinner Tibor vezette kutatócsoport, Kahler Frigyes, Koczka Éva, Pálvölgyi Ferenc és Tóth Béla – kétévi kutatómunkáját összegző – jelentésében feltárja egyfelől a Horthy-korszakból a jogszabályi előzményeket és a korabeli személyzeti politika összefüggéseit, másfelől az 1944 decembere óta folytatott „humánpolitikát”, nyomon követve a magyarországi jogászsággal szembeni infernót, az esetenként miniszterelnöki rendeleteken, törvényeken és különféle szintű párthatározatokon alapult, különböző jellegű atrocitásokat 1962 augusztusáig.

A több ezer jogász és munkájukat segítő szakapparátusbeli kolléga drámai életútjának – néhol a legapróbb részletekbe menő – feltárásával megírt monográfiából kitűnik, hogy a jogászokat ért sérelmeket nem a sztálini birodalom, hanem a hazai csatlósai, és az őket kiszolgáló nagy tudású jogászok indukálták. Miként nem engedték a végrehajtó és törvényhozó hatalom letéteményesei a Montesquieu-féle elvek megvalósulását? Hogyan torzították el a magyarországi jogászság hivatásrendjeinek összetételét? Milyen beleszólással bírt a politikai rendőrség, majd az Államvédelmi Hatóság nem csupán a letartóztatottak, hanem a bírói, ügyészi és ügyvédi kar tagjainak életébe? A szerzők megállapításait, kutatásuk összegző tanulságait több mint 1800 jegyzet támasztja alá.

A kötet megrendelhető és személyesen megvásárolható a kiadó közlönycsoportjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. tel./fax: 267-2780; internetcím: www.mhk.hu/kozlonycsoport), továbbá a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275).

MEGRENDELÉS

Megrendelem

**Zinner Tibor
Mefogyva és megtörve**

című, 680 oldal terjedelmű kiadványt

(ára: 9996 Ft áfával) ..... példányban, és kérem, juttassák el alábbi címemre.

A megrendelő (cég) neve: .....

Címe (város, irányítószám): .....

Utca, házszám: .....

Ügyintéző neve, telefonszáma: .....

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül átutaljuk a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára vagy postai úton a fenti címre.

Keltezés: .....

.....

cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Kormányrendelet felhatalmazása alapján jelenteti meg a Miniszterelnöki Hivatal a Magyar Közlöny mellékleteként a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐT**. A lap hetente, szerdánként, tematikus főrészekben hitelesen közli a legfőbb állami, önkormányzati, társadalmi, gazdasági szervek, illetve szervezetek személyi, szervezeti, igazgatási és képzési, valamint a hírközlési tevékenység (frekvenciagazdálkodás, távközlés, postaügy, informatika) közleményeit, továbbá az üzleti élet híreit. Térítési díj ellenében közzétesszük a Kincstári Vagyon Igazgatóság vagyonértékesítési pályázatait, az állami, társadalmi, gazdasági szervezetek, parlamenti pártok, kamarák, helyi önkormányzatok, egyházak, különböző képviselők közleményeit. Fizetett hirdetésként – akár színes oldalakon is – helyet kaphatnak az Értesítőben a gazdálkodó szervezetek, egyetemek, alapítványok, de magánszemélyek közérdeklődésre számot tartó közlései is.

Őszintén reméljük, hogy a hírek, információk, közlemények egy lapban történő pontos és rendszerezett formában való közreadásával sikerül hatékonyabbá és eredményesebbé tenni előfizetőink tájékozódását a hivatali és üzleti életben. Az érdeklődők számára egyéb hasznos információkat is nyújt a lap.

Az Európai Unió Hivatalos Lapja 2004. május 1-jétől az Európai Unió hivatalos nyelveként magyarul is megjelenik. A hivatalos lap L és C sorozatból áll.

Az L (Legislation) sorozatban kerülnek kiadásra az Európai Unió hatályos jogszabályai, az ún. elsődleges jogforrások (alapító szerződések, csatlakozási szerződések, társulási szerződések), továbbá az alábbi jogforrások: *rendeletek, irányelvek, határozatok*.

Az EU Hivatalos Lapjában történő közzétételt követően az évfolyam és a kötet számára, valamint a megjelenés dátumára hivatkozással, cím szerint, 2004. május 1-jétől folyamatosan tájékoztatást adunk a hivatalos lap L kiadásában megjelenő jogi aktusokról a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő **Hivatalos Értesítőben**.

A lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. címén, levélcím: 1394 Budapest 62., Pf. 357; faxszám: 318-6668.

2006. évi éves előfizetési díja: 13 356 Ft áfával.

A **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** egyes számai megvásárolhatók a kiadó közlőnyboltjában: (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., telefon/fax: 267-2780) vagy a Közlöny Centrumban (1072 Budapest, Rákóczi út 30., bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán, tel.: 321-5971, fax: 321-5275).

M E G R E N D E L Ő L A P

Megrendelem a **HIVATALOS ÉRTESÍTŐ** című lapot ..... példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

Megrendelő neve: .....

címe (város/község, irányítószám): .....

utca, házsám: .....

Ügyintéző (telefonszám): .....

2006. évi előfizetési díj fél évre 6678 Ft áfával

egy évre 13 356 Ft áfával

Számlát kérek a befizetéshez.

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát.

Kelt.: .....

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A Miniszterelnöki Hivatal és a Belügyminisztérium közös szerkesztésében havonta megjelenő

ÖNKORMÁNYZATOK KÖZLÖNYE

az önkormányzatok számára működésük során hasznos és nélkülözhetetlen tájékoztatói forrás.
A kiadvány első három része az önkormányzatokat érintő, újonnan kihirdetett jogszabályokat (törvények, rendeletek – ideértve az önkormányzati rendeleteket is –, alkotmánybírói és egyéb határozatok) közli. Negyedik főrésze közleményeket, pályázati felhívásokat és tájékoztatásokat (szakértői közleményei, az Állami Számvevőszék ajánlásai, az önkormányzatok által elnyerhető támogatások pályázati feltételei, az önkormányzatok éves pénzügyi beszámolóit, alapító okiratok stb.) tartalmaz.

Az **Önkormányzatok Közlönye** előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) címén (postacím: 1394 Budapest 62. Pf. 357) vagy a 318-6668 faxszámán.

2006. évi éves előfizetés díja: 5040 Ft áfával; féléves előfizetés: 2520 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a kiadó közlönypoltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., tel./fax: 267-2780) vagy a Közlöny Centrumban (1072 Budapest, Rákóczi út 30., bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán, tel.: 321-5971, fax: 321-5275).

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük az **Önkormányzatok Közlönye** című lapot ..... példányban.

A megrendelő (cég) neve: .....

Címe (város, irányítószám): .....

Utca, házszám: .....

Az ügyintéző neve, telefonszáma: .....

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma: .....

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzszámára átutaljuk.

Keltezés: .....

.....
cégszerű aláírás

FELHÍVÁS

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó 2005 december közepén jelentette meg

Szále László: Ha Isten nem volna Egyház és állam másfél évtizede a Magyar Köztársaságban című interjúkötetét.

A kiadvány őszinte beszélgetéseket tartalmaz a keserű múlttól, vitázó jelenről és a beláthatatlan jövőről.

Egy könyv, amely nem tiszteli a tabukat. Jó kérdések – töprengő válaszok. Egyház és politika – eredmények és ellentmondások. Taktika és tisztesség. Együtt, vagy egymás ellen.

Egy könyv, amely üzen hívőknek és hitetlennek, vallásosnak és vallástalannak, egyszóval: a gondolkodó embernek.

A 328 oldal terjedelmű, B/5 formátumú kötet függelékében 1990-ből és 1991-ből két meghatározó törvény, valamint a Magyarországon bejegyzett több mint másfélszáz egyház és vallásközösség címlistája található.

A könyv megrendelhető és személyesen megvásárolható a kiadó közlönnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. tel./fax: 267-2780; internetcím: www.mhk.hu/kozlonybolt), továbbá a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275).

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük **Ha Isten nem volna Egyház és állam másfél évtizede a Magyar Köztársaságban** című kiadványt (ára: **3780 Ft áfával**) ..... példányban, és kérjük juttassák el az alábbi címre:

A megrendelő (cég) neve: .....

Címe (város, irányítószám): .....

Utca, házsám: .....

Ügyintéző neve, telefonszáma: .....

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma: .....

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés: .....

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Az **Ellenőrzési Figyelő** az ellenőrzési és felügyeleti szakma egyedüli olyan, negyedévente megjelenő szakfolyóirata, amely a teljes szakterületet áttekinti. A lap a gazdálkodás területén dolgozó valamennyi szakember számára hasznos információkat tartalmaz, ezen túlmenően az önkormányzatok és a közigazgatási hivatalok szakmai, felügyeleti munkájával kapcsolatos cikkei révén ezen területek szakemberei számára is segítséget jelenthet a napi munkában. A lap szerkesztésében részt vesz a KEHI, az APEH, az ÁSZ, az ÁPV Rt, a Belügyminisztérium, a Gazdasági Minisztérium, az ORFK és a VPOP is.

Az **Ellenőrzési Figyelő** az ellenőrzési munka tapasztalatairól szóló esettanulmányok, az ellenőrzési és felügyeleti munka egy-egy területére vonatkozó összefoglaló értékelések, korszerű ellenőrzési módszertanok ismertetésével, nemzetközi kitekintéssel bővíti az ellenőrzés és a felügyelet területén dolgozó emberek és az ellenőrzöttök ismereteit is. Igen nagy érdeklődést keltenek a fontos és aktuális témákról tartott „Kerekasztal-beszélgetések” rovat és az ellenőrzési rendszer EU-csatlakozással összefüggő átalakításáról szóló cikkek. A lap rendszeresen tájékoztat a Magyar Pénzügyi-Gazdasági Ellenőrök Közhasznú Egyesület szakmai közéleti eseményeiről.

Az **Ellenőrzési Figyelő** szakmai fórumként kínálozik arra, hogy a minisztériumok, az ellenőrzési szervezetek és felügyeleti belső és külső szakmai kommunikációját segítse, munkatársainak szakmai ismereteit gyarapítsa, szakismeretét növelje.

Az **Ellenőrzési Figyelő** megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó, Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. címén (postacím: 1394 Budapest 62, Pf. 357.) vagy a 318-6668 faxszámán.

2006. évi éves előfizetési díja: 3024 Ft áfával, fél évre 1512 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a kiadó közlönnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., tel./fax: 267-2780) vagy a Közlöny Centrumban (1072 Budapest, Rákóczi út 30., bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán, tel.: 321-5971, fax: 321-5275).

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem az

Ellenőrzési Figyelő

című lapot ..... példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

A megrendelő (cég) neve: .....

Címe (város/község, irányítószám): .....

Utca, házszám: .....

Az ügyintéző neve, telefonszáma: .....

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma: .....

2006. évi előfizetési díj egy évre: 3024 Ft áfával.

fél évre: 1512 Ft áfával.

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát!

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés: .....

.....
cégszerű aláírás

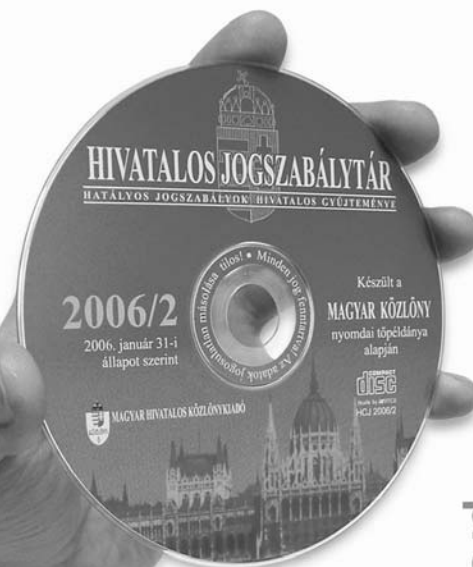
Jogszabályok hiteles forrásból
A Magyar Közlöny hivatalos kiadója jogszabályi felhatalmazás alapján, a Miniszterelnöki Hivatal felügyeletével készíti.

Vadonatúj kommentárok
A jogszabály-szolgáltatást a megszokott adatbázison és a folyamatosan bővített iratmintákon kívül már a legfontosabb törvények új magyarázatai is kiegészítik.

Megújult program
Átláthatóbb kezelő-felületek, újabb funkciók, gyorsabb és egyszerűbb keresési módok segítik a felhasználót.

Kedvezőbb árak
Tartalom és ár arányát tekintve, az átlagos felhasználói igényeket alapul véve a hazai elektronikus jogszabálygyűjtemények között ma a legkedvezőbb választás.

Ez így kerek!

próbálja ki ▶

Ha közelebbről szeretné megismerni a megújult Hivatalos Jogszabálytár CD kezelését, tartalmát, látogasson el a Magyar Hivatalos Közlönykiadó jogi szolgáltató központjába, a Közlöny Centrumba, ahol az ingyenes használat mellett szakértő segítséget kaphat.

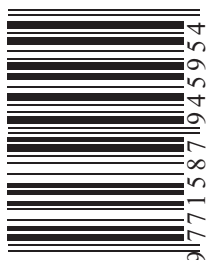

MAGYAR HIVATALOS KÖZLÖNYKIADÓ
KÖZLÖNY CENTRUM

1072 Budapest, Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán)
telefon: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu

Szerkeszti a Nemzeti Hírközlési Hatóság, a szerkesztőbizottság közreműködésével.
A szerkesztőbizottság elnöke: Spakievics Sándor.
A szerkesztésért felelős: Kalmár Béla, 1015 Budapest, Ostrom u. 23–25. Telefon: 457-7405.
E-mail: hirkozlesi.ertesito@nhh.hu
Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodela László elnök-vezérigazgató.
Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest, 62. Pf. 357, vagy faxon: 318-6668.
Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FAMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.
Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.
Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. szám alatti közlönyboltjában (telefon/fax: 267-2780), vagy a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275), illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.
2006. évi előfizetési díj: 5796 Ft áfával, fél évre 2898 Ft áfával.
A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 1587-9453

06.1162 – Nyomta a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert vezérigazgató-helyettes.